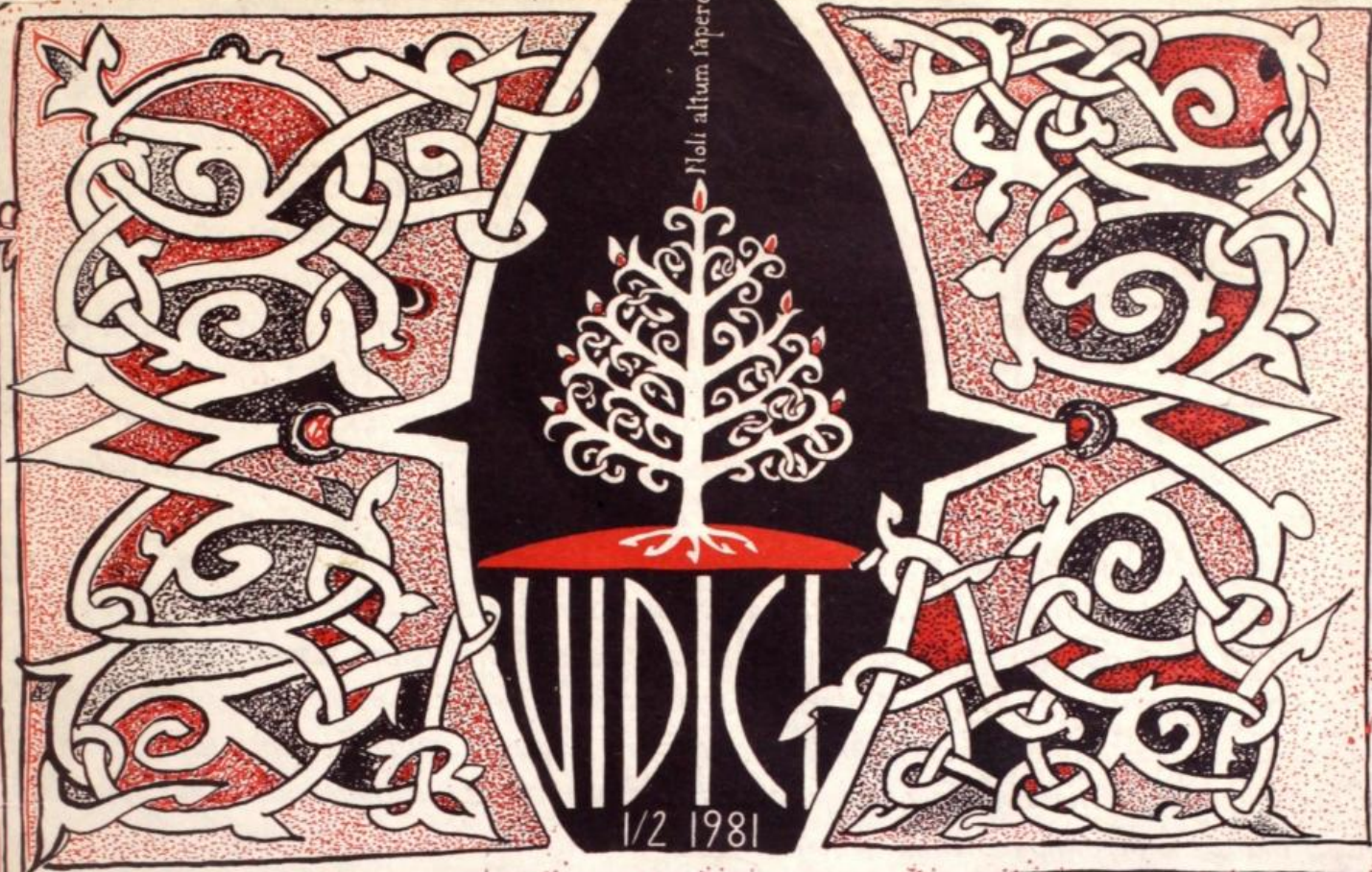

Noli altum sapere

1/2 1981

РЕЧНИК ТЕХНОЛОГИЈЕ

ПИСАН ЈЕ ЗБОГ ЖИВОТА, ЛИЧНОСТИ И БОЉЕ, А НЕ ЗБОГ РЕЧИ КОЈЕ СУ У ЊЕМУ. ЗАПИСАН ЈЕ ДА БИ САВЛАДАО БАВИЛОНСКУ КИСУ ЈЕЗИКА, МЕТАСТАЗУ РЕЧИ У КОЈОЈ СЕ РАСТВОРА СВАКИ ДОДИР И НЕСТАЈЕ СВАКА ЛУБАВ. САМО ЈЕ НЕКОЛИКО ЛУДСКИ НЕОПУХОДНИХ РЕЧИ: ОСТАЛИХ НЕКОЛИКО СТОТИНА ХИЉАДА СУ БАЛАСТ ИСТОРИЈЕ: ТЕХНОЛОГИЈА РЕФЛЕКТОВАЊА ОНИХ НЕ-КОЛИКО. ДА БИ СЕ ДАЉЕ ЖИВЕЛО, ТРЕБА СЕ ВОДОМ, САДА, ОСЛОБОДИТИ ИСТОРИЈЕ, ТЕРЕТА КОЈИ МРВИ ЛИЧНОСТ.

БЈАКА ОВОГ РЕЧНИКА СВЕДОЧИ О КОНАЧНОМ РАЗОБЛИЧЕЊУ ТЕХНОЛОГИЈЕ. ОН НИЈЕ НОВИ КРУГ У КРУГУ, ВЕЋ БАРВАРСКИ ЧИН РАЗЈЕДАЊА ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ ИЗАЗАК ИЗ ЊЕНЕ УАЗБУЧЕНЕ СФЕРЕ БЕЗ ПОЧЕТКА И КРАЈА. ОН ЈЕ И ПОЧЕТАК И КРАЈ; АЛФА И ОМЕГА: УБИТИ РЕЧИ, ИСКУПИТИ ИХ, СПАСИТИ ИХ СА ПИЈАЦЕ. ХОДАТИ ПО ЊИМА, НЕ ТОНУТИ.

ПРЕД НАМА ЈЕ РЕЧНИК ТЕХНОЛОГИЈЕ. ПРИМОРАЈМО ГА ДА НИЧЕЗНЕ ДА БИ СЕ ИЗД ЊЕГА ПОЈАВНО СВЕ-Т. ПОЈЕДИМО ГА! У СТОМАКУ ЋЕ БИТИ ГОРАК, АЛИ ЋЕ У УСТИМА НАШИМ БИТИ СЛАДАК.

amnezia α-μνησια - ospoljavanje, učiniti sebe spoljnim. **z.** zaborav, uobličenje, plovidba. **t.** Zaborav ličnosti u istoriji. Dovođenje oblika do savršenog reflektovanja ličnosti. Kretanje tehničkih i umskih oblika: rad ili mišljenje. **s.** istorija, Zapad, renesansa. **p.** „Ako bismo verovali i budemo sigurni u sebe, prebrodićemo Letu, reku zaborava, i duši svojoj nećemo ukasjati.“ (Πλατων, Πολιτεια)

Amondilana e. od Amon (eg. amūn - skriveni) i sana (gr. εἰδωλον - idol, oblik). **z.** Moirra, Sirena, Holivud. **t.** Mitsko iskustvo u miranja koje se skriva u idolima. Nije moguće ne sresti se sa Amondilanom: zlo, istorija, pojam, lepota, mašina, institucija. Savladati Amondilani znači savladati smrt, savladati moć istorije u sebi i van sebe, savladati ogledalo. Amondilana je moć koja animira Frankenštajna. **s.** đavo, Jelena, zver. **p.** „ni greška u svesti | nije bila ta | amondilana | samo reklama | da | samo reklama: | putujte i do pakla sa nama | satana i amondilana co.“ (Vidici 516, 80, amondilana)

Analiza e. ἀνά-λύσις - raz-laganje, razbivanje, gubljenje celine. **z.** sablažnjavanje života. **t.** Konkretno ostvarenje tehnologije: raz-bivanje svake celine i čvrstine za po-stojanje: svođenje stvari na njihove elemente: stihijnost života. Tehnologija je kadra da ukroti stihije, da elemente složi u celinu, ali ta celina nije, niti može biti živa. Ona je ogledalo: udvojeni svet. **s.** enciklopedija, razum, Frankenštajn. **p.** „Analiza je potpuno rastvaranje neke stvari i raspodela njenih delova u neki poredak.“ (Condillac, Art de penser).

Anamneza e. ἀνά-μνησις - učiniti sebe unutarlijim, ulaziti u sebe. **z.** svedočenje, ponutavanje, kretanje unazad (regres). **t.** Savladavanje očiglednosti i rezimiranje predenog pita. Anamneza istorije je konačnost istorije. **s.** varvari, nasilje, patnja. **p.** „Probudila se samo mašta za svoj san o ličnosti, sve drugo još duboko spava.“ (Kierkegaard, Die Wiederkholung).

Antropologija e. ἄνθρωπος - čovek, i λογος - um ili reč: zatvaranje ličnosti u oblik. **z.** idolatrija, slabost. **t.** Obožavanje čovekovog oblika, njegove „generičke suštine.“ Ona ne zna za živog čoveka, već samo za njegove različite „suštine i osnove.“ Antropologija je bežno dovršavanje teologije. Poraz pokušaja da se bog ili ličnost pozitivno ili negativno reflektuju. Antropologija je ime zapadnog zla nazvanog humanizam. Ličnost treba razlikovati od njenih medija i oblika: to je svrha ovog rečnika. **s.** amnezia, humanizam, prosvetiteljstvo. **p.** „Antropologija se sastoji od grupe humanih nauka (psihologije, istorije, sociologije).“ (G. Gusdorf, Traite de Métaph).

Apokalipsa e. gr. αποκαλύψις - od απο (raskriti prethodno skrivene stvari) i καλύπτω (prekriti, skriti). **z.** epifanija, razobličavanje, ukidanje medija. **t.** Apokalipsi prethode: atom (prestanak kretanja), apsolut (saqledavanje oblika istorije, tj. istorije kao oblika) i sablast (u tehnologiji udvojeni svet). Sama apokalipsa je voljom razbijeni oblik i odglašavanje ličnosti u čijem iskustvu po-stojanja su potpuno završeni samosvest i zlo. Istorijski i zlo postaju za ličnost kontingentni jer su potpuno okušani i dovršeni u tehnologiji. Istorijski prestaje da bude ljudska potreba. Amondilana gubi moć. **s.** volja, ličnost, dodir. **p.** „Da, i sve što ona snosi, sve će to nestati, | kao što je ova nestvarna povorka izbleдела, | Neće ostati ni traga za njom...“ (Shakespeare, Tempest.)

Apsolut e. lat. ab-solvere - odlučnost, savršenost. **z.** dovršenost, idol čvrstine. **t.** Konačno oblikovana moć duha, prestanak kretanja, predvorje ličnosti. **s.** biće, objektivnost, Hegel. **p.** „Beskonačnost naše ljubavi suprotstavljena je ravnodušnosti apsoluta.“ (M. Proust, Les plaisirs et les j.)

e. - etimologija z. - značenje t. - tumačenje s. - sinonim p. - primer

Apstrakcija? lat. ab-trahere – odvojiti. **z.** udaljavati se, odvajati se, udvajati se. **t.** Napredovanje u naspramnosti. Zavlačenje oblicima. Lagano umiranje. Istorija apstrahuje ličnost: pretvara se u oblik. **s.** kretanje, amneza, Zapad. **p.** „Ova epoha (revolucija) bila je zaista diktatura apstrakcija.“ (P. Valéry, *Pleiade*).

Atom? gr. α-τομος – nepokretan, od eg. atum – najstariji, nedeljiv. **z.** omega. **t.** Konacni oblik koji se ne može dalje reflektovati. Sustina svake materije, kraj svakog oblika. Svaki pokušaj reflektovanja atoma, njegovog razbijanja (subatomska fizika ili psihoanaliza) vodi u ništa: helenizam ili jakobinska demokratija. U njemu je dovršen medij jer se on prestanak kretanja. **s.** apsolut, jedno, duh. **p.** „Kada je Demokrit otkrio atome on ih je smatrao apsolutno nedeljivim elementima izvan kojih se ništa (ne) može naći.“ (H. Poincaré, *Les idées modernes*)

Balkan? slov. Балкан – podnožje brda. **z.** osnov koji podnosi težinu, skriven od svakog reflektovanja. **t.** Istorija pripada Sredozemlju. Balkan je njena margina i njena granica: početak i kraj: Istok i Zapad. Svetlost sa Balkana, ovaj rečnik, pokazace varvarsku snagu Balkana: prestanak kretanja na Zapad i rasap tehnologije. **s.** varvari, marginalci, Vidici. **p.** „Često se može čuti da su Balkanci većini marginalci, ali to svakako više ne treba uzimati kao zlo, već kao dobro.“ (Student 23-24/80, Svetlost sa Balkana).

Bice? prevedenica od gr. οὐσα, lat. essentia – kategorija ideja stvarnosti. **z.** prazna prevara, idol postojanja. **t.** Reflektovani osnov. Savršena laž pojma: čista posredovanost (speculum), potpuna udaljenost od ličnosti, naspramnosti. Refleksija života: senka. **s.** idol, naspramnost, ogledalo. **p.** „Postojano kružeći uokrug, istražujući prirodu bića, hvata ih vrtoglavica, a zatim im se čini da i stvari kruže.“ (Platon *Kratilās*).

Budala? slov. БУДАЛА – neslan. **z.** ličnost u istoriji: kao Don Kihot. **t.** Kretanje ličnosti u istoriji: Njeno razlikovanje od tehnologa. Svet tu suprotstavljen svetu naspram. Način osvete Decaka nad ličnošću. **s.** vrlina, ratnik. **p.** „Normalni ljudi javno trijumfuju, nauka raste i jača, princip ravnoteže se pokazuje kao jedini... Stare oči traže dokaze, a nove oči gledaju i prisvajaju sve što im se otkriva.“ (Vidici 7/80, Savladavanje očiglednosti).

Bulgakov **t.** Znamenje ovog veka. U doba kad je najteže bilo savladati strah on nije bio ničiji agent, pristalica ili lažov. Ali u isto vreme bio je najpolitičniji čovek svoga vremena, jer inkvizicija (institucija) nije savladala njega, već on nju. Zaposlio ga je, da u prkos svemu za hleb svoj nasušni zarađuje, sam Josif Visarionovič. Ni đavo nije toliko crn kao što izgleda. To je i testament Bulgakovljeve priče o Majstoru i Margariti: zlo je dinamičko načelo dobra: đavo je viđen, knjiga je napisana. Majstor i njegova Margarita su prvi glasnici završene istorije. Toj priči prethodi otkrovenje ili apokalipsa – „Bela garda“. Velika je šteta da ono što mu prethodi, „Pozorišni roman“, još nije dovršeno. **s.** političnost, vera, vrlina. **p.** „Za deset godina mog književnog rada pojavio se 301 odziv o meni. Od toga su tri odziva bila pohvalna, a 298 neprijateljska i psovačka. Tih 298 odziva predstavljaju kao u ogledalu moj život...“ (M. Bulgakov, *Pismo Sovjetskoj vladi*).

Vavilon e. heb. bābel, od heb. bālal – nered, zbrka. z. kritična: umnoženost, metastaza. t. Vavilon je grad koji je izgubio svoje granice: beskonačna umnoženost i potpuna ispasredovanost. On je samo mnoštvo: mnoštvo oblika, mnoštvo jezika, mnoštvo društava, mnoštvo institucija, mnoštvo zakona... On je morao i moraće biti uništen da bi se videlo da zbir delova ne daje celinu i da ličnost nije zbir svojih delova: medija u kojima se kreće. Vavilon ruši Set. s. analiza, institucija, zver: p., tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima." (Αποκαλ. Ιωανν.)

Varvari z. gr. βάρβαρος – stranac, marginalac, pri-mitivac. z. bez-

obličnost, nedokazivost. t. Varvari su oni koji nemaju istoriju: oni koji nisu izgradili svoje oblike, koji nemaju priču. Grei su tvrdili da varvari ne govore već cvrkuciu: mediji u kojima se kreću su elementarni (stihijni). Varvari su najvažnije istorijsko događanje jer nasiljem razbijaju ogledalo i njegove oblike. Tako oni svedoče o životu nasuprot smrti. Oni su vratili život u skamenjeno Rimsko carstvo. U novom veku njihovo delovanje naziva se revolucijom. No, varvari francuske revolucije (građani) su nedovoljno snažni jer menjaju, a ne razbijaju ogledalo. Kada se pojave na pozornici varvari nužno ukidaju sami sebe, navlače maske i nestaju u mnoštvu oblika: u istoriji. s. anamneza, revolucija, nasilje. p. „A što se tiče istraživanja idola, to nisu, ovaj put, idoli jednog doba, nego večni u koje će se ovde dirati čekićem kao muzičkom viljuškicom." (F. Nietzsche, Goetzed).

Vera e. slov. ВЕРА – prsten bez kamena i glave, obruč z. jedini izbor, odlučnost, smirenost. t. Vera je nezainteresovanost za medije i oblike. U njoj ličnost oseća svoju težinu i ozbiljnost: odbija da prihvati slučajnost. Vera je ukinuta u ljubavi: istorija u volji. s. političnost, ratnik, patnja. p. „Jer vera započinje upravo tamo gde mišljenje prestaje." (S. Kierkegaard, Furcht und Zittern).

Vergilije t. Pesnik Avgustove restauracije, Rimskog zlatnog veka: ključni motiv njegovog dela je jeka, odjek, odjekivanje. 19. godine stare ere, posle pesnikove smrti, objavljena je Eneida, mada je on bio odredio da se spali. Eneida, čisto reflektovanje Ilijade i Odiseje, pokazuje vrhunac moći Rimskog carstva kao slabost bez života. s. ogledalo, amneza, Hegel. p. „Ja ti li si Vergilij, ono vreo, gdje rečitosti ključa reka prava?" (Dante, Inferno).

Vidici t. Opis vremena (časopis – zeitschrift) i njegovih oblika. Volja da se sloni ogledalo. Stoga: kritika tehnologije: svake mogućnosti proizvodnje oblika: razobličavanje lukavstva tehnološkog uma. Pokušaj sabiranja udvojenog sveta. s. Bulgakov, političnost, put. p. „Vidici su prvi ukazali na mogućnost proizvodnje Dečaka." (Vidici 8/80, Otkrovenje ogledala).

Volja z. od praslov. волити prema lat. voluntas – sa-držati. z. neuslovljenost. t. Nereflektovani osnov. Vlasnik kretanja i jedina sila koja može da ga savlada. Volja ostvarena kao život jeste ličnost. Jedini zadatak ličnosti i jedini smisao istorije je da kretanjem u oblicima život osvesti kao volju: volja volji. Ko je svestan svog izbora ne može više da pogreši. Volja nema uslov, ali je ona uslov svega. s. život, ličnost. p. „Neka bude svetlost. T bi svetlost." (Knj. post.)

Vreme z. od praslov. ВЕРТИ + МЕХ – vrteti, kružiti. z. oblikovanje, nejednakost, nestajanje. t. Vreme nije stvarnost već medij. Ali ono ne pripada subjektivitetu (ni je transcendentalna kategorija), već je objektivni naspramni posrednik u kome se ličnost kreće. Miški čovek ne zna za vreme, već je sa njim suočen kada je kretanje došlo do pojma. Vreme je neophodno da bi se izgradio oblik (ειδος): ono je njegova materija. Hegel kaže da je pojam vlastito vreme shvaćen u mislima. To ne važi samo za oblik kao ειδος, već i za svaki mogući telesni oblik: on je vlastito vreme ostvareno u radu. Kretanje u vremenu zato je u stvarnosti kretanje u oblicima: mišljenje i rad: istorija. Vreme je stoga ukinuto u volji. Ličnost prestajući da se kreće u oblicima, ukida vreme: istoriju. U konkretno ostvarenoj tehnologiji vreme gubi celinu i biva pozvano da is-

čezne. s. istorija, Zapad, amneza. p., Nema ništa vrednije od vremena, jer se ono cena koju plaćamo za večnost." (Bourdalue, De la perte du temps)

Vrlina *slov.* вр+о, вр+ли - jak; pp. врѣт; poimen. врѣтац: „ono mesto u vodi gde se ne može da smrzne.” *z.* delovanje, čutanje, vrelina. *v.* Bezuslovno potvrđivanje izbora volje. Vera u svoj izbor uprkos iskušensjima: nije moguće načiniti pogrešan izbor. Za vrlinu je neophodna sila: samo jak čovek (koji je savladao oblik) ima vrlinu. Slab čovek vrlinu traži u odricanju ili medijima ili je uopšte ne traži. *s.* političnost, iskustvo, vera. *p.* „Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! (Αποκαλ. Ιωανν)

Dante *v.* Dante je u „Božanstvenoj komediji” sabrao i oslikao ceo srednji vek. U svom trodelnom spevu on je ponovo prošao put srednjeg veka učinivši ga potpuno unutarnjim: istorijom. Taj put se sačuvao kao iskustvo ličnosti: komedija je kretanje koje ličnost mora da prevlada kao iskustvo da bi došla do sebe. U hrišćanskoj simbolici, ličnost mora da prođe i pakao i čistište; u modernoj, ličnost mora da savlada razum-oca (kao Vergilija) i ljubavnicu-idol (kao Beatrice) i tako učini svoje iskustvo silnim. *s.* Vergilije, Hegel. *p.* „Jer ono što ja glasno govorim, svi ostali ili

šapuću ili mrmšaju, ili misle, ili sanjaju.” (Dante, Epistola XI)

Dekart *v.* Dekart je Homerov refleks. U XVII v. posle Hrista svet je već potpuno izgubljen i Dekart je zaista primoran da ga u sebi, zatvorenih očiju re-kreira. To je potpuna naspramnost stvaranju i konkretni početak tehnologije. Tehnologija je Novi svet, amneza starog, udvojeni svet, svet naspram sveta. *s.* naspramnost, refleksija, Mesec. *p.* „Sad ću zatvoriti oči, začepiti ću uši, odvratiti ću sva svoja osjetila, čak ću i sve slike tjelesnih stvari izbrisati iz svog mišljenja, ili ću ih smatrati ispraznim i lažnim...” (R. Descartes, Meditationes)

Delanje *e.* praslov. gen. дѣтєє како тєло, izvedeno тєло: delovati prvobitno znači odrižavati telo *z.* svedočenje. *v.* Zaver ličnosti jesu njena dela. O ličnosti svedoče samo njena dela. Može se kretati i lako je govoriti, ali dela moraju da ukinu reči: ličnost mora da prepozna granicu svojih reči u živom svetu oko sebe, a ne da ih slepo izgovara, samovoljno se sudarajući sa životom. Ljubav je granica reči: Dečak priča, a ličnost deluje. *s.* telo, dodir, duša. *p.* „Ne radi zaludnog posmatranja samog sebe, ne radi razmišljanja o pobožnim osećanjima - ne, ti si ovde radi delanja: tvoje delanje, i samo ono, određuje tvoju vrednost.” (F. J. Fichte, Bestimmimg des menschen).

Demokratija *e.* gr. δῆμος narod, κρατος vlast: vlast moštva naroda. *z.* podjednakost. *v.* Oblik medijuma društva. U doba imanencije (antropološko prosvetiteljska vremena) smatra se da zbir mnoštva pojedinačnih samovolja daje stvarnu volju kojom se može savladati protivrečna priroda medijuma društva. No, njihov zbir daje jednu naspramnu volju, idol volje (ili vođu). Ta volja ne samo da ne može da savlada medijum već je njime potpuno opsednuta: svoj jedini zadatak vidi u njegovom preoblikovanju. To je tehnologija koju samo ličnost može da ukine. *s.* idol, imanencija, institucija. *p.* „Davolska igra demokratije povezana je sa znanjem i neznanjem, zločinom i kaznom, okrutnošću i dobrim...” (E. E. Cummings, Krazy Kat)

Dečaci od ind. e. korena दक्ष sisati. *z.* suština idola. *v.* Objektivizacija istorije je nužno bezlična: sve za narod, ništa za ličnost. U instituciji nema ličnosti, već samo tehnologa ili as you like it, Dečaka. To je i tajna projekta Dečaci koji su Vidici osvarili u 1980. g. posle Hrista.

Tehnologija je primećena kao proizvodnja Dečaka. Vidici su, mogućostima konkretno ostvarene tehnologije, pokazali na likove koji postoje samo u medijumu i kao medijum, a u kojima su svi tehnolozi mogli da vide šta su: prikaze bez stvarnosti. Dečaci ne postoje već se razda kreću u tehnologiji: oni imaju svoja zanimanja i svoj strah od života izvan institucije. Oni su sama istorija. Njih treba razbiti jer oni su idoli života. Njihov kraj biće početak: Ser već jaše. **s.** tehnolog, tehnologija života, prikaze. **p.** „Dečaci su savršeni oblik: lepi i pametni: humani. Iza njih stoji ništavilo tehnologije.“ (Vidici 780, Ogled o tehnologiji ljubavi).

Dobro **e.** sveslov. koren доб - (ПОДОБА - imago, forma) - pravi oblik + suf. др. Paral. lit. prislog ДАБДР - sada. **z.** ne-po-srednost (ne-medijalnost), nepokretnost. **t.** Dobro je istorijski oblik postojanja ličnosti. Ono se ne kreće niti ukazuje na sebe. Čovek ne postaje dobar svojim rođenjem: dobar može da bude samo silan čovek: koji se kretao i savladao medije: koji ima zlo dovršeno u iskustvu. Ličnost nije ni dobra ni zla **s.** sloboda, patnja, odgovornost. **p.** „Zlo je uvek lice stvari, a dobro je unutra.“ (A. Artaud, Le th. et son double)

Dodir **e.** gr. ὄρα - prolaz, vrata, rupa. **z.** ukinuto kretanje, razbijeno ogledalo. **t.** Otpor ličnosti kretanju: volja za život. Jednom življeni dodir je neizbrisivo lice ličnosti. Pamćenje tog dodira je telo: zato ono i pati da bi ponovo ostvarilo dodir. Zaborav dodira je govor o njemu: kretanje. Dodir se zbiva baš tu i sada: on je kretanje svetla i oka, volje i tela, poziva i odgovora... **s.** delanje, iskustvo, duša. **p.** „Čak i beo zid, ako ga dodirnem, daje mi odgovor: mada je samo beo i hladan.“ (R. Levi, I can only touch you now).

Dostojevski **t.** Pokušaj da se izade van tamnice. On je prvi primetio veliku inkviziciju i stavio joj naspram strašnu, mislenijumsku žed za voljom i ličnošću. **s.** patnja, odgovornost, jasnost. **p.** „A šta bi bilo da sam tad klonuo? Da se nisam usudio i odlučio? Sutra, sutra će se sve svršiti!“ (Достоевский, Ипок)

Droge **e.** fr. drogue - lekarija **z.** katalizator intenziviranja ogledala. **t.** Tehnologija poništenja ličnosti. Negativna transcendencija u stvari ili „praosnov postojanja“. Volja za izčezavanje. **s.** Istok, Dečaci, medicina. **p.** „...nije ništa drugo nego pokušaj da se posjedinač spase od sopstvene individualnosti.“ (Vidici 516-80 Transcend. kroz droge)

Društvo **e.** slov. дръгн (lat. alius) - podrugovačenje. **z.** posredovanje, indulgencija. **t.** Medijum u kome se ličnost ostvaruje kao Dečak. Posredovanje Dečaka jednih drugima u nekom idolu. Dečaci mogu da opstanu samo jedni u drugima: u mnoštvu: u društvu: u drugom, nikad u sebi. Do stvarnosti se može stići samo ako se ukine društvo, carstvo samih odnosa, u ličnosti kao jednom koje je savladalo društvo: iskustvo usamljenosti. Problemi društva nisu i problemi ličnosti: u razvoju oblika društva može se pratiti (kao i u svim medijumima) kretanje istorije. **s.** Zapad, istorija, igra. **p.** „Namesto stvarne zajednice suočeni smo sa društvom, prividnom zajednicom atoma, a njegovo preoblikovanje i menjanje nameće nam se kao glavni istorijski zadatak.“ (L. Kolakowsky, Les cath. sans eglise).

Duh **e.** slov. дух, kauz. дүшнн (sinon. гүшнн - из-дүшнн **z.** moć istorije. **t.** Duha nema van istorije. On je unutrašnja moć kretanja (istorija) koja se oslobađa proizvodnjom oblika. S druge strane, duh je moć koja oblikuje istoriju (um.-tehnika) dok je na kraju ne učini jednakom sebi. Duh savladava volju dok je potpuno ne svede na oblik: to je kraj, ali novi početak ličnosti kao probuđene volje. Pred ličnošću duh je nemoc. Konačni izraz duha je apsolut (Hegel). Posle toga duh se raspada: pozitivizam. **s.** moć, kretanje, istorija. **p.** „U znanju je, dakle, duh završio kretanje svog uobličavanja... on je zadobio posam, taj čisti element svog postojanja. Druga strana njegovog postojanja, istorija, jeste postojanje koje zna, koje posredu-

je sebe... (Hegel, Phaen. des Geistes).

Duša *z.* od slov. ДУХ, ДИХАЊЕ - živorna sila. *z.* oživljenost i uživljenost ličnosti. *t.* Tehnologija i njihovi oblici nemaju dušu. Ona pripada samo ličnosti. Duša ličnosti je njeno lice. Istorija poriče postojanje duše. Ona tvrdi da je hrana dovoljan razlog života. Međutim, niti je hrana uzrok, niti dovoljan razlog života, već je to duša: kvalitet neponovljivosti života u volji da se bezuslovno bude ličnost. Priznati dušu znači priznati da je čoveku za život potrebno nešto više od materijalnih dobara, zadovoljstva, izvesnosti i institucije. *s.* lice, iskustvo, dodir. *p.*

„Duša je nešto kad uđe u telo, uzrokuje mu život, daje mu moć disanja i osvežuje ga.“ (Πλάτ., Κρατ.)
Davo *z.* od gr. δια - βάλλειν - oklevetati: lažov. *z.* predstavljajući, izobličavajući. *t.* Aktivni proizvođač oblika i medijuma. Stalna težnja da se oko ličnosti stvori što više posrednika. Savladavanje tih posrednika je zadatak i pravo iskustvo ličnosti. Ako zastane na bilo kome od njih, zauvek ostaje prikaza. Ako sve posrednike savlada u svom iskustvu, ako smogne volju da ukine istoriju, ličnost stiže do neposrednosti života. *s.* ogledalo, imanencija, strahilo. *p.* „To je ona moć koja stalno hoće zlo, a večno stvara dobro.“ (Goethe, Faust).

Volucija *z.* od lat. e-volvo - otvaranje, odvijanje. *t.* film privida. *t.* Tehnološki mit o oblicima i njihovom samodovoljnom kretanju. Oblici postaju drugi oblici: večno, prokleta predrugosjećivanje bez početka i kraja. Potpuna amneza volje. *s.* nauka, mnoštvo, davo. *p.* „Darvinova teorija mehanizma evolucije bila je krajnje apstraktna... Prirodna selekcija zamenila je božanskog tvorca kao deus ex machina.“ (J. Huxley, Evolution).

Enciklopedija *t.* Francuska enciklopedija (1751-66) najbolji je izraz duha (kao) prosvetiteljstva: znanje podeljeno na mnoštvo nauka, skepticizam i pozitivizam kao osnova znanja, nepregledna umnoženost reči, idolatrija čoveka (humanizam) i istorije (napredak). Znanje (duh) je pojavom Enciklopedije završilo svoj krug i počelo da se raspada na nauke i discipline. Tako je tehnologija ostvarena (odslikana i rezimirana) i konkretno data. Namera ovog Rečnika potpuno je suprotna nameni Enciklopedije. On hoće da mnoštvo nauka i mnoštvo reči primora da postanu providni i da ih tako, ukidajući mogućnost refleksije, dovede do iščezavanja. Ako se mnoštvo reči svede na nekoliko ličnih reči, a one na jednu, to će tehnologiji oduzeti njenu moć konkretosti. Tehnologija će pokazati svoju nestvarnost i tako i tada pristati da iščezne. *s.* Vavilon, pozitivizam, izvesnost. *p.* „Kad god bismo čuli da se spominju enciklopedisti ili kad god bismo otvorili novu svesku njihovog ogromnog dela, činilo nam se da koracamo između bezbrojnih pokretnih čunkova i razboja u kakvoj velikoj fabrici...“ (Goethe, Dichtung und Wahrheit).

ivot *z.* slov. житиє - stanovati (κατοικειν), stajati (μενειν), postupati (ανασιρφεσειν). *z.* ostvareno i ukinuto kretanje. *t.* Život je u istoriji najteže razlikovati od smrti. I jedno i drugo su kretanje i jedno i drugo se zbivaju na ličnosti, ali život je pobjeda (sila), a smrt je poraz (strah i jasnost). Središnja stvarnost života je iskustvo. Okušani i savladani mediji ili oblici ostvaruju život kao volju za ličnost. Ličnost se tada silno kreće kroz medije ili oblike potčinjavajući ih svojoj volji. Iskusišći istoriju, ona je ostvarila život: protivrečnost i ništavilo kretanja zaustavila je težinom svog postojanja. Stoga je ličnost vlasnik života, a ne obratno. *s.* dodir, lice, duša. *p.* „Kada izgovorimo reč život, treba da znamo da nije u pitanju život koji potvrđuju spoljašnje činjenice, već ona vrsta krhikog i živog žarišta u koji oblici ne zadiru.“ (A. Arraud, Le rhe. et son double).

Zakon *e.* praslov. kōn (od kōna do kōna – od početka do kraja): za-konačenost *z.* posredovanje beskonačnosti. *t.* Zakon je iskustvo tehnologije, ograničenje iskustva ličnosti. Ono što postoji omeđeno je zakonom. Sve dok je tehnologija kontekst kretanja ličnosti, zakon je nužan. Zakon postaje nepotreban u dovršenoj istoriji kada ličnost neposredno iskušava samu beskonačnost. Voljii, ličnosti u životu nema zakona. Život ličnosti u skladu sa zakonom afirmiše tehnologiju, a poništava volju. Zakon je dat da bi se tehnologija ostvarila i ukinula. *s.* Zapad, apsolut, put. *p.* „Biće se dakle razdvaja u jednu razlikovanu običajnu suštinu, u jedan ljudski zakon i jedan božanski zakon.“ (Hegel, Phäen. des Geistes).

Zapad *e.* slov. падати od sanskr. korena: padhati – ići, pasti. *z.* zapadanje, u-mir-a-nje. *t.* Zapad je kretanje na putu zalaska sunca. On je istorija, proizvodnja oblika mišljenja i radom. Zapad je zlo bez koga ličnost nikada ne bi mogla da emancipuje volju i da ostvari život ukidajući iskustvo smrti. Zapad je zrno ječma koje je umrlo i donelo plod (Matej). *s.* tehnologija, istorija, ogledalo. *p.* „No, prava istorija počinje tek na zapadu, tj. u Grčkoj...“ (K. Axelos, Ein. in ein kunst. denken).

Zver *e.* od ie. korena ghuer, gr. θήρ, lat. ferus: proždiranje, bes. *z.* moć institucije. *t.* Zver je sve ono što guta ličnost: mediji ili oblici, sablasti ili prikaze: institucija. Razbivši ogledalo volja će ubiti zver i vratiti ličnost životu. *s.* Frankeštajn, Almondilana, Levijatan. *p.* „Ipokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nijesu zapisana u životnoj knjizi...“ (ἀποκαλυψις ιωαννου)

Zenon *t.* Zenon je pokazao pravu prirodu kretanja: neprekidno predrugosjećivanje i iščezavanje u mediju: neprekidno približavanje i nikad doseganje. Kretanje je suprotnost postojanju. Doseganje je moguće samo kroz ukinuto kretanje. *s.* istorija, tehnologija, medij. *p.* „Ne može da postoji nikakvo kretanje od jednog mesta do drugog, jer ako bi takvo kretanje postojalo, postojala bi i konačna beskonačnost...“ (Zenon)

Zlo *e.* ind. ev. koren ghuel – ono što je koso, strmo: klizati se. *z.* idol Zapada, nepostojanost. *t.* Zlo se u istoriji otkriva kao oblik. Ono je dinamičko načelo dobra. Da bi se dobro ostvarilo potrebno je kretanje zla. Potpuno ostvareno zlo znači afirmaciju dobra, jer zlo ima pozitivitet, ali nema stvarnost. Ono se zbiva na dobru. Zlo je nepostojanje i nestvarnost, ali do postojanja i stvarnosti dolazi se tek iskustvenim savladavanjem zla. *s.* istorija, kretanje, oblik. *p.* „U svetu veštastvenom zlo se razraslo do grandioznih srazmera obuklo u neslućene veštastvene oblike, postiglo takvu čaroljsku veštastvenu realnost... jer je veštastvena realnost zla moguća samo u svetu čovečanskom, pošto je jedino čovek duhovno-veštastveno biće u sva tri sveta (Земљини Погобути, Ломашика).

Igra *e.* praslov. igrati – kretati se. *z.* podražavanje, predrugosjećivanje, pret-varanje. *t.* Igra je podražavanje života: kretanje, istorija, refleksija. U igri ne sudeluju ličnosti već Dečaci. Sve što Dečaci znaju jeste da poštuju pravila igre koja nameće institucija. Ličnost ne poštuje pravila igre. Kraj predstave je početak života: razbiti ogledalo. *s.* istorija, demokratija, filozofija. *p.* „Svaka igra podrazumeva prihvatanje neke iluzije.“ (R. Caylllois, Les jeux et les hommes).

Ideologija *e.* gr. ιδεα + λογος - poredak oblika. *z.* istorija kao mit. *t.* Zatvoreni krug. Potpuna ostvarenost i samostalnost oblika. Njihovo organizovanje u samodovoljni poredak koji se na naspraman način razlikuje od stvarnosti: oblik zbog oblika. *s.* prosvetiteljstvo, humanost, antropologija. *p.* „Ako se u svakoj ideologiji ljudi i njihovi odnosi pojavljuju obrnuti glavačke kao u kameri obscuri, onda ovaj fenomen proizilazi iz istorijskog profesa života.“ (K. Marx, Die deut. Ideologie.)

Idole *e.* gr. ειδωλον - oblik reflektovan u nekom mediju. *z.* strast kretanja. *t.* Imanentno kretanje istorije: konkretne istorijske strasti kreću se u idolima. Idoli su objektivni (naspramni), ali oni su nestvarni, ne postoje. Jelena, zbog koje je srušena Troja, prvi je istorijski idol. Proizvodnja idola (projekat Dečaci) znači proizvodnju istorije. Ukinuti idoli su ukinuta istorija. Vidici su (1980) proizveli idole ne zbog konkretne istorijske strasti, već zbog idola samih. Istorije same. Dečaci su apokaliptični projekt jer time što je moguće kontrolisano proizvoditi idole (zrelom tehnologijom koja se podaje) istoriju samu, vidi se da je istorija pozvana da iščezne. *s.* Amondilana, strašilo, Dečaci. *p.* „Idoli su takođe izgovarali proročanstva, a sveštenici, smešteni u šupljini kipova govorili su u ime božanstva.“ (Voltaire, Dic. Phil.)

Izvesnost *e.* st. slov. вѣдѣти - glas (lat. - fama); izvjestan - jasan; (avesta visti - isto). *z.* neizvesnost. *t.* Traženje izvesnosti je prokletstvo tehnologa jer je za njega život neizvesnost, avantura čije rešenje i smisao on ne može da vidi. On je u većinom kretanju u instituciji, u stalnoj neizvesnosti, te mu se zato traženje izvesnosti i čini kao sudbinski zadatak. Dekart je izvesnost našao u pojmu, a Kant je zatvorivši sebe u tamnicu zaista došao do potpune izvesnosti: U tamnici je zaista sve izvesno. Potpuno nađena izvesnost jeste potpuno izgubljena ličnost: nešto je samo spram ogledala izvesno ili neizvesno. *s.* ogledalo, naspramnost, imanencija. *p.* „Izvesnosti je inherentna težnja za pomeranjem sveta, težnja za kretanjem. U izvesnosti sver je dosegnut kao kretanje. Zato izvesnost ne može da bude nešto što je u svetu.“ (Vidici 5/6, 80; Tehnologija ili kraj nauke.)

Imanencija *e.* lat. immanens od in + manere (mens) - pounutarnjenje, zatvaranje. *z.* skraćivanje, zapadanje. *t.* Imanencija je istorijsko dešavanje zaborava i poricanja transcendencije. Beskonačnost se svodi na konačnost ogledala. Periodi imanencije su antropološki periodi (sofisti, helenizam, xviii v.) kojima čovek zatvara samog sebe gušeci se u objektivitetu konačnosti. Vakuum sveta bez transcendencije najbolje je izrazio Kant, a najbolnije se u njemu gušimo baš mi. Razbiti ogledalo znači ponovo doći do vazduha za život. *s.* helenizam, prosvetiteljstvo, Kant. *p.* „Tako, naše imanentno sticanje iskustva nije adekvatan ključ za stvarnost.“ (M. Heidegger, Sein und Zeit).

Inkvizicija *e.* lat. inquirō - istraživati. *z.* moć istorije, dovoljna osuda. *t.* Inkvizicija je razum koji se kreće u mediju društva. To je razdvajanje tela od slobode pri čemu se otuđenje od slobode postavlja kao uslov održanja tela. Inkvizicija se zato organizuje kao crkva. Ona ličnost redukuje na tehnologa, na pukost i konačnost tela. Telo gubi svoju jednost i počinje da se nekontrolisano množi i da živi za množenje = (smrt). Tako inkvizicija zajednicu pretvara u mnoštvo, a događanje istorije u masu. Crkva je oličenje Velikog inkvizitora. Sve ostalo posle toga je ponavljanje. *s.* razum, nauka, Levijatan. *p.* „Nikada nije bilo suočavanja sa tužiocima: tako se bar inkvizicija ponašala do naših dana.“ (Voltaire, Le dic. phil.)

Institucija z. lat. in-sto: in-sistirati (stajati unutra), posredovati (so-licit). z. istorijska egzistencija, medij kretanja. t. Vavilonska kula čiji su židovi sagrađeni od slobode: oni su ogledala. Između tih židova, prijatno ograđeni i zaštićeni, šetaju tehnolozi. Krecući se (ogledajući se) kroz beskonačno mnoštvo soba tehnolozi prelaze ogroman put, ali ne stižu nigde. Njihov život je kretanje po spratovima kule, a njihova volja je beskonačan strah od samog po-stojanja. Institucija zna samo za sebe. Zbog njenih interesa, paradigmatički oličenih u crkvi žrtvovan je i bog. Poreknut je da bi njegova institucija mogla da poriče slobodu pojavljujući se kao institucija slobode. To je Velika inkvizicija. s. istorija, inkvizicija, imanencija. p. „Porodica, škola, fabrika, univerzitet, bolnica su institucije zasnovane na čistoj podeli uloga: podeli rada. To znači da je unutarnja priroda institucije čista podela između onoga ko ima moć i onoga koji je nema.” (F. Basaglia, L’instituzione negata).

Iskustvo z. slov. кышатн od ind. ev. korena geus - jesti. z. neposredovanost, neograničenost. t. Iskustvo je ono što čini ličnost silnom. Iskusiši kretanje ličnost postoji kao sila, ali njeno stvarno iskustvo nije nikakvo kretanje (tehnologija), već samo transcendencija. s. transcendencija, život, telo. p. „Verovao je da postoji granica iskustva i da je ta granica određena večnim, nenarušivim principima. Ali takvih večitih principarnema. Zakon dovoljnog razloga uz čiju pomoć se ti principi održavaju samo je autosugestija u sebe zaslubljene i obogotvorene ograničenosti.” (Ileb Vectob, Ha be-cax Uoba).

Istina z. slov. истина - biti drugo. z. laž t. Istina je idol naspramnosti. Ona je samoprepoznavanje u ogledalu, narcisoidna zagledanost uma u oblike. Kada se ogledalo razbije, za život više nije potrebna nikakva istina, jer istina je laž života. s. idol, naspramnost, mišljenje. p. „Ja se pri tom zasad pozivam na staro predubedenje da se istina nalazi u znanju, ali da se o istini zna samo utoliko ukoliko se misli...” (Hegel, -Geschichte der phil.)

Istok z. praslov. тък - izvor. z. seme. t. Istok je ono što ne zna za tehnologiju: ne zna za pojam, već samo za predstavu: Istok ne reflektuje već samo predstavlja. Istok je saua potpuno rastvoren u zapadnoj tehnološkoj istoriji jer sam ne zna da se kreće, te i nema svoju istoriju. s. sfinga, Troja, mudrost. p. „Duh se, doduše, rađa na Istoku, ali odnos je još takav da subjekt ne postoji kao ličnost, već se pojavljuje u objektivnoj supstancijalnosti kao negativan i propadajući.” (Hegel, Ges. der phil.)

Istorija z. gr. ιστορ-ουσα (ειδω) - videti, kretati se u oblicima (ιδεω, video, wissen) slov. исторія - igrati se. z. zapad ličnosti. t. Istorija je kretanje oblika: njeno kretanje događa se u oblicima: ona je refleksija ličnosti u umu i tehnici. Za moju volju ne postoji istorija, već samo za moje reflektovanje: stoga je istorija otuđenje života u oblik ili ličnosti u medij. Istorija se završava u otkrovenju njenog identiteta sa umom i tehnikom. Ono što se događa kao istorija jeste udvajanje: ostvarivanje objektivnog, naspramnog i paralelnog tehnološkog sveta. To ogledalo, naravno, treba razbiti. s. tehnologija, kretanje, Zapad. p. „Oblik (privid) istorije i oblik (privid) uma i tehnike otkrivaju se u svom identitetu. To je kraj kretanja, ali i početak ličnosti.” (Vidici 8/80 Otkr. ogled.)

J **a** pra ind. ev. - a: prvo, prazno odglašavanje. **z** zameni-
ca, konkretna praznina. **t** Ličnost sadrži Ja, ali je različita
od njega. U novom veku ona je svedena na Ja, čistu (praznu)
neposrednost kojoj je naspram stavljena objektivnost. Ja je ta-
ko određeno kao loš subjekt koji je ukinut u objektivnosti. Os-
nova Ja nije stvarnost, već ništa. Konkretizovanjem tehnolo-
gije Ja je izgubilo i celinu i raspalo se na super ego, ego i id.
s prikaza, ideologija, antropologija, **p** „Ja (ni)sam ništa
u smislu praznosti, već stvaralačko ništa, ono ništa iz kojeg Ja sam kao stvori-
telj sve stvaram.” (M. Stirner, Der Einzige und s. Erg.)

Jasnost **z** ind. ev. ai sai - goreti, svetleti. **z** lažna vera, Sokrat. **t** Savlada-
nost oblicima. Nemocno traženje idola. Naspramna odvojenost od sveta. Nemoguć-
nost da se dođe do volje i delatne ljubavi. **s** odricanje, naspramnost, izvesnost. **p** „Smat-
rao sam da mogu usvojiti kao opšte pravilo da su sve stvari koje shvatamo vrlo jasno i raz-
govetno, istinite.” (Descartes, Disc. de la methode).

Jedro (v. atom)
Jezik **z** slov. езикъ - deo tela, govor: reč. **z** mrži: ja, rastvoreno telo. **t** Jezik je tehno-
loški umnožena reč. Medij kretanja u kome se, prividno prilazeći, odlazi u naspram-
nost. Ostvareni jezik je čista objektivnost. Ličnost ne zna ni za jedan jezik jer kraj istorije zna-
či rušenje Vavilonske kule. **s** medij, inkvizicija, zver. **p** „Razoriti jezik da bi se dodirnuo život.”
(A. Artaud, Le the. et son double).

Jelena **t** Jelena je medijum istorije, idol koji stvara slepi starac. Jelena nije su-
bjekt istorije (to su ličnosti i mačevi), već njen oblik. Kretanje na Zapad počinje od Je-
lene: ona je tehnologija kretanja, njezova institucija. Jelena je predstava neodoljivosti
istorije, nemoci čoveka da se odupre (Paris ili Menelaj). Jedino ličnost može da se odupre Je-
leninom zavodjenju. **s** Amondilana, ideologija, moć. **p** „Kada Helenu spaze gde njima se
na kulu penje | jedan drugom tiho izgovore krislate reči: „Zamerke nema Trojancu ni Ahaj-
cu s nazivkom lepim | što zbog ovakve žene već odavno podnose jade: | oblicjem ona veoma na
besmrtne boginje liči!” (Ὀμπος, Ἥλιάς).

Kant **t** Najjasniji izraz potpune zarobljenosti u konačnosti.
Kant je ličnost ogradio „mogućim iskustvom” čija je granica „st-
var posebi”. Iza te granice leži beskonačnost koja se nikada ne
može stvarno doći: već samo u tehnologiji: kao posam. Tako
ostvarena transcendentálnost jeste ogledanje u potpuno zat-
vorenoj tamnici, konačno ostvarenom ogledalu. Kantov sistem
je najbolja predstava prosvetiteljstva kojoj je po snazi izraza jed-
nak samo Kafkin „Proces”. **s** imanencija, enciklopedija, antropo-
logija. **p** „Moguće iskustvo i njezove granice pokazale su se Dostojevskom kao tamnička og-
rada koju je neko ponovo podigao. Strašni su bili zidovi ranije robijaške tamnice, ali iza njih
se ipak video krajčak neba. A iza granica mogućeg iskustva ništa se nije videlo.” (A. Mectob
Ha becax uoba).

Kretanje **z** praslov. крѣтъ - od ind. ev. korena gert - vrteti. **z** i život i smrt. **t** Kre-
tanje je zlo. Ono je materija života: čista protivrečnost, predrugosjećivanje, umiranje. Kre-
tanje je i um i rad: istorija. Kada se i um i rad otkriju kao istorija to je kraj kretanja. Ostale

je udvajanje (tehnologija). Kretanje može da u sebi zaustavi jedino volja: Ličnost postojiti savladavši i um i rad. **s.** Zapad, tehnologija, istorija **p.** Kretanje ne učestvuje u stvarnom postojanju, jer kretanje jeste među protivrečnostima, a nema ničeg protivrečnog u onome što stvarno postoji. (Aριστοτέλης φυσική)

Krivica **s.**veslov. pridev κριβα . moralno značenje je praslov. inovacija stvarena po sem. zakonu metafore. **z.** unutarne kretanje. **t.** Odlučnost na kretanje širom otvorenih očiju, volja da za sve što mi se događa uvek budem sam kriv. To je moje znanje da me svako kretanje čini krivim i moja volja da tu krivicu iznesem na sebi, makar i po cenu smrti, suprotstavljanja Velikoj inkviziciji. Krivica je volja ličnosti za istoriju: u istoriji sam uvek kriv, a spasavam se kao ličnost tek na njenom kraju. **s.** odgovornost, patnja, vera. **p.** „Jozefa K. mora da je neko oklevetao, jer se jednog jutra bio uhapšen iako ništa nije skrivio.“ (F. Kafka, Der Prozess).

Levijatan heb. lawa - gušanje. **z.** zver Velikog inkvizitora. **t.** Lazni proroci tvrde da će ona odumreti, dok se ona hrani slobodom i odgovornošću. Ona se hrani ljudima, ali je ona hrana ličnosti. Jako je ona nad svim vodama i nad svim zemljama biće pojedena baš ovde i baš sada. **s.** zver, inkvizicija, institucija. **p.** „Sedmoglavno čudovište zla koje se proteže nad morima je refleks starog mita o Levijatanu...“ (Canaanite mythology).

Lik **s.**vesl. ликъ - kao, kako (slika) **z.** tamnica veštačke svetlosti, maska. **t.** Lik je naknadno reflektovani oblik: razdvajanje oblika na stvarnost i predstavu. Kada refleksija reflektuje sebe, ona stvara lik kao granicu svog kretanja. **s.** đavo, Kant, prosvetiteljstvo. **p.** „Lik je konačan put, lik je nešto što zatvara ulaz.“ (K. Malebich Čet kao neodf.)

Lice **s.**ind. ev. osnova bhlei - sjati se. st. slov. блискъ - sjaj. **z.** prisustvo. **t.** Lice je prisutni život. Imati lice znači ne ogledati se. Lice je jedno i imati ga znači biti jedno. Pojmovi i veštastvene stvari nemaju lice, već samo oblik (drugo). **s.** ličnost, život, duša. **p.** „Život je sve ono što ima lice, dok sve drugo ima samo oblik.“ (R. Despotović, O grehu).

Ličnost **s.** (nema je u narodnom govoru) **z.** odlučnost, smirenost. **t.** Ličnost je volja za život koja je u svom iskustvu savladala sve oblike i završila kretanje u svim medijama. Ona je kraj tehnologije jer u svojoj volji živi potpuno okušanu istoriju. Ličnost dolazi do sebe kada u smrtnom uzdahu savlada demonski dah Amondilane. Kretanje (tehnologija: istorija) ukinuto je u ličnosti čija je jedina osobina postojanje. Ličnost nema oblik (mada je on njena sila), već lice: dovršena smrt i ostvareni život. **s.** volja, život, **p.** „Razvoj duha teži da isprazni smisao ličnosti i da ga identifikuje sa oblikom ili sa individualnošću ili sa personalnošću.“ (Romano Guardini, Welt und Person)

Ludilo **s.**ind. ev. kor. leud - pretvarati se. **z.** inkvizicija duše. **t.** Unutarnja tehnologija ličnosti: izgrađivanje zatvorenog naspramnog sveta u kome se napušta stvarnost. Potpuno izgrađeni naspramni svet znači potpuno ostvareno ludilo: dva sveta koji ne znaju jedan za drugi: opsesivna hipnotisanost ogledalom. Ludilo na psihičkom planu ponavlja globalno tehnološko zbivanje. Konkretno udvojeni tehnološki svet ponavlja sebe u unutrašnjoj shizofreniji tehnologa. **s.** Kant, prosvetiteljstvo, imanencija. **p.** „Mirni sudak Osman bio je zdrav i lep mladić.“

dić potpuno na svom mestu. No, jednog dana desilo mu se da slučajno zalutavši ugleda devojku zanosne lepote i osmeha. Od tada slika te devojke i njenog osmeha neprekidno mu je bila u svesti. Ta slika je polako postajala deo njega samog. Jednom viđenju osmejaka goreo je u njemu uporedo sa svešću." (Ivo Andrić, Omerpašalatas).

Ljubav *e.st. slov. ЛЮБОВЬ - naklonost, raspoloženje. z. davanje, sjedinjenje. t. Ljubav je jedinstvo volje, ličnosti i života. Ona se ostvaruje kao volja ličnosti za život, a volja ljubavi daje život ličnosti. Ljubav je sve-t. Ona je po svojoj prirodi nužno vanistorijska. Samo ono što ima lice može da je primi i da. s. lice, duša, p. „Ljubav je nešto beskonačno, a mnogi provode svoj kratki život pokušavajući da onemoguće da im se nešto beskonačno dogodi.” (E. E. Cummings, Krazy Kat).*

manastir *e.gr. μοναστήριον - μοναχ: usamljenost. z. zid, obostranost. t. Konkretna institucija odricanja. Manastir je prva zapadna institucija u kojoj se delatno priprema proizvodnja mase i mnoštva. Zbog potreba bezličnog, za svakog istog (moralnog) manastirskog života izumljen je i konkretni izdol svih mašina: sat. Institucija manastira gubi se onda kada ceo Zapad postaje manastir. Nastojnik tog manastira je Veliki inkvizitor. s. imanencija, sistem, razum. p. „Manastiri su po-*

moogli da ljudska poduzetnost dobije kolektivni takt i ritam stroja.” (Vidici 516-80 Jirani-da sata).

Marginalci *e.lat. margo - ivica, granica. z. istoričnost. t. Marginalci su svi oni koji ne mogu da nađu svoje mesto u tamnici nevidljivih zidova. Marginalnost je proizvod tehnologije: neučestvovanje u tehnološkim oblicima i medijima naziva se marginalnost. Baš oni (marginalni ljudi i narodi) dokrajčice tehnologiju. s. Balkan, varvari, Vidici. p. „Nije važno da li je institucija otvorena ili zatvorena, važno je da ona označava marginalne.” (Vidici 8180, Negacija institucije)*

Masa *e. gr. μάζα - ono što zajedno prijanja kao testo. z. senjivost. t. Masa je težnja da se zaustavi istorija: da se dijahronija ukine u istovremenosti (sinhroniji) potpuno slesjenih atoma. Biti masa ne znači učestvovati u mnoštvu, već biti nerazlikovan u istoj bezličnoj frekvenciji svesti uopšte. Istorija je u masi pozvana da iščezne, jer je postala potpuna zakonačenost, čista imanencija. s. prosvetiteljstvo, apstrakcija, moral. p. „Neposredna posledica nove uloge masa, organizovanih u kolektive... je varvarizacija.” (N. Berdyaev, Cult. and Christ.)*

Mašina *e. lat. machina - od gr. μηχανή - po-sredstvo, (medijum), umetni rad. z. idol rada, proizvodnja smrti. t. Oblik se konkretizuje kao mašina: oblik koji se otelevio je mašina. Ja-lilej (u Le mecanique) veli da je princip svake moguće mašine poluga. Poluga je naspramnost koja proizvodi po-kretanje. Mašina, izum renesansnog amnetičkog veštastva, samo je prividno tu. Ona je naspram, odnosno ona sama proizvodi naspramnost. Sver je njome pokrenut: ona je medijum gubljenja sveta. s. naspramnost, medijum, Frankeštajn. p. „Mašine koje se same kontrolišu stalno proveravajući sopstvene operacije, automatski popravljajući odstupanja od norme, prvi put su se pojavile u XVIII v.” (D. Cardwell, Hist. of techn.)*

Matematika *e. gr. μάθημα - znanje. z. idol znanja. t. Kretanje refleksije u pra-*

znim oblicima bez početka i bez kraja. Bezazlena igra koja prati istoriju na njenom putu. Konkretna tehnologija voli matematiku zbog praznine njenih oblika. **s.** igra, Dečaci, **p.** „Njuti je uzdizan do nebesa i iznad Keplera, jer se dokazivao matematički ono što je Kepler pronašao prosto putem iskustva. Prazna skela takvih dokaza bila je podignuta da bi se dokazivali fizički zakoni.“ (Hegel, Logik).

Medicina **z.** lat. medicina - umetno lečenje (medi-ius: nemesis) **z.** mržnja, razlaganje života **t.** Pokušaj konkretne tehnološke redukcije ličnosti na naspramnost: konkretna tehnologija života. Medicina ne leči, već život ubija razlažući ga na mnoštvo. Medicina zna samo tehnologa, a ne ličnost. **s.** Frankeštajn, nauka, inkvizicija. **p.** „Tehnološki razvoj medicine, a posebno njena društvena upotreba, sve više pokazuju težnju da se bolesnikova ličnost svede na pasivno telo.“ (G. Jervis, Man. crítico di psich.)

Medij **z.** lat. medio - po-sredovati, raz-dvajati; prema gr. μεν - δεῖς - i ne, ništa. **z.** način (sredina) kretanja. **t.** Medij je svaka konačnost i ograničenost u kojoj se kretanje ostvaruje. Medij je posredovanje prelaska jednog u drugo, drugog u mnoštvo, mnoštva u ništa. U mediju biti znači biti ovo ili ono: biti znači uvek biti nešto drugo: nikad ne biti, nikad ne po-stojati. Medij se zakonačuje kao institucija. Ličnost se kreće u svim medijima (mišljenje, rad, društvo): to je istorija. Ličnost ih savlađava u iskustvu, ostvaruje i ukida: više joj nisu potrebni. **s.** mišljenje, rad, **p.** „... jer jedinstvo suprotnosti jeste medij (medio).“ (J. Aquinas, Summa Theologica)

Medijum **z.** lat. medium - sredstvo. **z.** sredstvo kretanja. **t.** Konkretni oblici medija. Oni na sebe redukuju i posreduju život. Živeti znači biti zaposlen u konkretnoj instituciji. Misлити znači baviti se filozofijom. Komunicirati (comunicare) znači imati telefon, a hraniti se znači snalaziti se u frizideru i trgovačkoj mreži. **s.** sablast, mašina, moć. **p.** „Odlučili smo se za sredstva kojima ćemo vladati prirodom i društvom, ali odbacili smo svrhe. I sada sama sredstva tvrde da smo svrha, naše alatke postaju naši gospodari...“ (P. Jillich, The shaking of the found).

Mesec **z.** gr. osn. μην - ne, μηνδε (lat. medius); ili ind. ev. koren me-mera. **z.** mrak ili zarobljena svetlost, mera vremena. **t.** Opredmećena refleksija. Okamenjena posredovanost, hladna naspramnost. Čovekov silazak na mesec simbol je doseganja pune naspramnosti, konačnog rascepa (shizofrenije) i sasvim ostvarenog ogledala. Sledeći korak je korak u ništa: treba se sudariti sa ogledalom. **s.** ogledalo, naspramnost, medij. **p.** „Ovo je mali korak za mene, ali veliki za čovečanstvo.“ (N. Armstrong).

Mišljenje **z.** lat. medi-tatio od medi-tor (gr. μενομαι); re-medium, reflectio - po-sredovanje. **z.** lavirint, beskonačno = odlaganje. **t.** Svako mišljenje nužno je amneza. U naporu da oblikuje stvarnost mišljenje stvara ogledalo i nestaje sve više i više među njegovim likovima ne znajući samo da nađe put nazad. Kada se seti (varvari) da je refleksija, da ne po-stoji, mišljenje tada ukidajući sebe dolazi do stvarnosti. Njegova granica je život. **s.** mesec, medij, Zenon. **p.** „Mišljenje (reflexio) nema nikakva posla sa samim predmetima.“ (Kant, Kritik der Reinen Vernunft).

Mnoštvo **z.** sveslov. мно́го množba, množidba. **z.** mržnja, samovolja. **t.** Mnoštvo je stvoreno odsustvom ljubavi. Što je ljubavi manje, mnoštvo je sve veće. Ličnost se ne gubi u mnoštvu jer je drži ljubav. **s.** Pavilon, demokratija, antropologija. **p.** „Čas se zahvaljujući ljubavi sve spaja ... čas se zbog mržnje sve razjedinjuje i rasipa.“ (Empedokle).

Moral *lat. mos - mera. z. ogledanje, ograničavanje. t. Moral je zakon ostvaren u me-*
điju društva. Svi moraju da postupaju tako da se u njihovim postupcima otkriva spre-
nost porčinjavanja pravilu „uopšte“ koje je isto za sve. Moral je potreban samo tehno-
lozima da se ne bi sudarali pri kretanju, ali ličnosti nije potreban. Idol morala je biti
u drugom, biti isti kao drugi: delatno se ogledati u drugom. Moral je delatni egoizam.
s. mnoštvo, tehnolog, odricanje. p. „Moralni sud pripada jednom stepenu neznanstva u
kome nedostaje razlikovanje stvarnog i prividnog...“ (Nietzsche, Goetzendämmerung).

Moc *ind. ev. ker. mōgh - biti u stanju; lit. māgulas - mnogo; gr. μάχος - pomoćno*
sredstvo (tal. la macchina). z. upravljanje oblicima i nagon kretanja. t. Moc nije isto što
i sila: moc je uvek isposredovanost. Vrhunac moći je i kraj istorije (August). Moc je kretanje
među oblicima i njihovo animiranje (duh). Moc je najviši oblik tehnologa. Ukiđanjem mo-
ći rađa se ličnost: kraj institucije. s. duh, istorija, moral. p. „Ukoliko želim da vladam dru-
gim, onda moja moc treba da se sastoji isključivo od znanja koje nastaje isključivo u odnosu
sa drugim i u razumevanju dimenzija drugog.“ (Vidici, 8180, Negacija institucije).

Mudrost *sveslov. мудрость - dobar. z. mirovanje, učestvovanje, lišenost. t. Unutrašnje*
Odisejevo iskustvo: Predvorje mišljenja u kome se sprema mogućnost istorije. Mudrost uki-
da sebe u mišljenju jer je njena materija predstava. Za mudrost je osnovna predstava =
smrt: tu je njena granica. s. Istok, Odisej, ideologija. p. „Glasina o njihovoj mudrosti za-
sniva se... na tome što su oni shvatili praktično-sušinski smisao svesti.“ (Hegel, Gesch. der
Phil.).

napredak *sveslov. напредъ - prednjačiti, biti stalno nap-*
red. z. apologija kretanja. t. Istorijsko vreme se uvek napredak =
= kretanje unapred. Mitsko vreme, pak, jeste kretanje unazad.
Predistorijsko vreme uhvaćeno u mitu o zlatnom dobu regresiv-
ra preko srebrnog ka gvozdenom. Zlatno doba je summum bo-
num: kretanje je, dakle, gubljenje dobra i ostvarenje zla. U is-
toriji, pak, napredak se posmatra kao udaljavanje od zla i kre-
tanje ka sve većem dobru. Kada se dođe do napretka kao poj-
ma istorije (prosvetiteljstvo, Hegel), on se mistifikuje kao idol is-

torije. s. istorija, prosvetiteljstvo, Hegel. p. „Napredak je prosto moderna ideja, to jest lažna
ideja.“ (F. Nietzsche, Der Antichrist).

Nasilje *apstraktum od čина (v.) z. s-mena, mržnja. t. Nasilje je idol sile, njen pri-*
vid. Nasilju pribegava onaj ko nije silan. Nasilje je pozitivno istorijsko događanje: ono ra-
bija oblik, ali ono nema, niti nudi, bilo kakvu stvarnost. Ono je unutrašnje kretanje istorije.
s. Varvari, revolucija, anamneza. p. „Vodeća ideja napretka povezana je sa pojmom nasi-
lja kao pokretačke sile istorije. Živimo već godinama u stanju pretnje nasiljem.“ (Vidi-
ci 8180, Sablast nasilja).

Naspramnost *sveslov. напрема - contra, secundum. z. udvojenost, okončanost.*
Naspramnost je egzistencijalno mesto ogledala. Svako kretanje (um, rad) s(a)vršeno je
u naspramnosti. To je potpuno ostvareno, u oblicima udvojeno i ukinuto kretanje. Ka-
da je naspramno tu, ličnost, volja i život su naspram. s. istorija, ogledalo, mesec. p. „Ka-
da se težište života pomeri u „naspramnost“... onda se, sasvim prosto, životu oduzelo te-
žište.“ (F. Nietzsche, Der Antichrist).

Nauka *e.na+* (lit.) ukas - sova, kretanje u mraku. *z* zamračenje, znanje bez ljubavi. *t.* Naša reč nauka je najbolja, jer u svim ostalim jezicima reč nauka potiče od reči mudrost. To je loše jer mudrost pripada predistoriji, a nauka pripada mišljenju: njegovom kraju. Nauka dolazi do sebe u Novom veku kada se jasno vidi da je nje = na stvarnost zatvaranje očiju, proizvodnja naspramnosti i mržnja prema ličnosti. *?* Idol nauke je objektivnost, potpuno prezrena ličnost. Nauka ne preza ni od čega, čak ni od samog uništenja ličnosti. *s.* Mesec, sat, analiza. *p.* „Nauka je prvi greh, klica svih grehova, iskonski greh.“ (F. Nietzsche, Der Antich.)

Ništa *e* sveslov. НИШТ - siromašan *z* lišenost *t.* Ništa je apsolutna nepostojanost. *z* Sve što je različito od ličnosti, a što nema volju i nije živo jeste ništa. Kada je ništa tu, ličnost je naspram. *s.* zlo, oblik, tehnologija. *p.* „Jeskoba objavljuje ništa.“ (M. Heidegger, Was ist Metaph.)

Novac *e* praslov. НОВ novus, νεος *z* zakonačena sloboda, simbol institucije. *t.* Novac je idol posrednosti: udaljavanja i mržnje. Novac je konkretni način kretanja u mediju: tehnolog stalno prelazi neki put baš kao i Ahil, ali što se više kreće on je sve više isposredovan i zauvek uhvaćen u beskonačnom nepostojanju cilja. Novac treba naterati da iščezne da bi zajednica bila ponovo dozvana. Savladati inkviziciju znači svojom voljom u ime života dati drugome svoj novac. Ne mora se živeti po svaku cenu. *s.* medij, um, inkvizicija, apstrakcija. *p.* „Tako je novac neposredno u istom mahu realna zajednica ukoliko je opšta supstancija za sve i u istom mahu zajednički proizvod svih.“ (K. Marx, Grundrisse)

Novi vek *z* udvajanje, mrak. *t.* Novi vek je udvojeni, potpuno naspramni svet. Homer je bio stvarno slep, a Dekart je samovoljno zatvorio oči. Svet je tako postao dvostruk: onaj unutar i onaj izvan sklopljenih očiju. Homer se ostvario u Odisejevoj plovidbi kuci, a Dekart u Kolumbovoj avanturi traženja naspramne zemlje. Svet je izgubio ljubavi i postao dva, da bi se sada i ovde razdvojio u mnoštvo jedva povezanih svetova: konkretna tehnologija. *s.* nauka, Mesec, analiza. *p.* „Mi dublje posmatramo zagonetku zla nego većina generacija pre nas, mi smo videli bezuslovnu predanost miliona satanskom liku: mi osećamo bolost Novog veka koja vodi ka smrti.“ (P. Jillich, The shak. of the found.)

Objava *e* sveslov. осн. АВЪ - voditi stado, uputiti se, skupiti se. *z* opomena, paradigma političnosti. *t.* Alfa i omega. Slom ogledala. Uklidanje tehnologije i potvrđivanje života. Opomena tehnologizima: filozofima i umetnicima. O objavi svedoče varvari: konkretno slamanje carstva. Objava je protivistorijska: protivumna i protivtehnička. *s.* Hrist, ličnost, lice. *p.* „Doba Cezara i Avgusta, kada je bilo na vrhuncu svoje moći, zapravo nije postojalo - jer je bilo samo refleks, puka istorija. Bilo je potrebno samo slomiti =

ogledalo.“ (Vidici 8180, Otkr. ogled.)

Objekt *e* lat. objectus - ležati naspram. *z* priviđanje, lažno postojanje. *t.* Objekt je sve ono što je naspram ličnosti. Bilo da je to mišljenje ili telesni svet. Objekt zaista jeste, ali on ne postoji, nije stvarnost. Objekt je proizvod tehnologije. *s.* naspramnost, ogledalo, idol. *p.* „Otvoriti sva vrata podanički, strmoglaviti se u druge i drugo, ukratko, slavna mo-

deriva objektivnost loš je ukus." (F. Nietzsche, Goetz.)

Oblik e. praslov. obao, od ind. ev. korena vel - okretati. z. u-tvarnost, nepostojanost. t. Oblik je sve ono što nije ličnost: on je reflektovana ličnost. Dat je tehno+logijom: veštastvom i umom: radom i pojmovima: εἶδος i εἰδωλον. Oblik je delovanje tehnologije u mediju: mediju mišljenja (pojam) ili mediju telesnosti (rad). Pojmu logos pripada istina, a telu (τέχνη) lepota. Materija oblika je kretanje: čista protivrečnost, nestvarnost. Oblici su događanje istorije. Kraj istorije znači kraj svih oblika. s. istorija, tehnologija, ogledalo. p. „Čovek je različit od svoje istorije. On je stvarnost, a istorija je oblik.” (Vidici 8/80, Otkr. ogled.)

Obrazovanje e. praslov. paziviti - put. z. oformljenje, svođenje. t. Stvaranje obrazine za ličnost: njena redukcija na medij: na tehnologa. Idol obrazovanja je funkcionisanje: bilo u mišljenju bilo u radu. Ličnost je neobrazovana, ona je samo politična: volja se ne može obrazovati. s. inkvizicija, Levijatan, amneza. p. „Upravo zaprepašuje koliko talenta, inteligencije i mašte današnja škola i savremeni odgoj ur. stavaju u deci.” (J. Jervis, - Man. Crit. di Psich.)

Ogledalo e. praslov. гледи - očima posmatrati. z. presamanje, krtost. t. Simbol tehnološkog ili istorijskog događanja. Reflektovanje ličnosti u oblik. U mišljenju i radu ličnost se ogleda, stvara ogledalo. Potpuni identitet mišljenja i rada kao istorija znači potpuno ostvareno ogledalo. Život se samo vidi naspram i ogledalo se mora razbiti: istorija za vršiti. s. refleksija, istorija, tehnologija. p. „Često se nalazim u nekoj velikoj dvorani, na kojoj stoji ogledalo. Krivo razabiremo celí oblik i tek pošto stignemo do granice opažimo da nas je zavelo ogledalo, da je krivo postavilo cilj.” (G. Mahler, Pismo Sigfriedu Lipineru.)

Odgovornost e. sveslov. εκδη - pobeditelj. z. postojanost, snaga. t. Ličnost je za sve odgovorna. Nikakav objektivni razlog ne može da ukine njenu odgovornost. Rastvaranje ličnosti u objektivnom razlogu stvara lik: tehnologa, fantoma ili prikazu. Ličnost se voli za odgovornost, a prikaza je menjanje odgovornosti za hleb medija: institucije. Dečaci su neodgovorni. s. ličnost, sloboda, vera. p. „Tko da se održi? Samo onaj kome poslednje merilo nije njegov razum, njegovo načelo, njegova savest, njegova sloboda, njegova moralnost, nego koji je spreman sve to žrtvovati... samo odgovoran čovek. Gde su ti odgovorni?” (D. Bonhoeffer, Widerstand und Ergebung.)

Odisei z. kretanje lukavosti i mudrosti. t. Kretanje priviđa na Zapad. s. istorija, amneza. put. p. „Hommer bi se zaista u Odiseji mogao uporediti sa suncem na smiraju.” (Pseudo Longin, Περὶ ὕψους.)

Odricanje e. od sveslov. πέτην - obećati; prefiks od kaže da se posle prvog izricanja reklo na različite načine protivno (skok). z. nemoc da se voli. t. Slabost traži vršinu u odricanju. Ono je refleksija volje za život. Nemogućnost da se ta volja delatno potvrdi kao ličnost. Odricanje je trovanje ljudskog srca i ljubav prema apstraktnom, umesto prema postojećem. To je najviši oblik Ja egoizma: ravnodušnost prema ličnosti. Redukcija na lik: kaluđer, filozof, naučnik, politikant (heroji medijuma). s. institucija, strah, nauka. p. „Asketizam se pre smatra svrhom nego sredstvom i tako postaje protivljudski, suprotstavljen stvaranju i životu.” (N. Berdyaev, Cult. and Christ.)

patnja *e.* balk. lat. patire - isto: pod-nositi. *z.* ličnost u istoriji. *t.* Samo ličnost može da pati. Sam boravak u mediju, među oblicima, za ličnost jeste patnja. Ličnost trpi istoriju, a istorija ne trpi ličnost. Zato ličnost i ukida istoriju jer prikaze kojima je okružena imaju samo privid patnje: nagoni, potrebe i strasti. *s.* sloboda, odgovornost, vera. *p.* „U trenutku kada se prekine stanje prinude i kada se u zajedništvu proživljava patnja, otvara se mogućnost za njeno ispoljavanje... kao primarne činjenice koja uključuje totalitet potreba pojedinca.“ (Vidići 8/80, Negacija institucije).

Pozitivizam *e.* lat. ponere - staviti, positus. *z.* lepra duha. *t.* Pozitivizam nije škola mišljenja, već post-apsolutno stanje duha u raspadu. On je slabost, gubljenje moći-duha. Samovolja da se ono što je samo objektivno uzima kao stvarno. Pozitivizam je unutrašnja karakteristika svake moguće nauke. *s.* nauka, napredak, tehnologija života. *p.* Termin „pozitivizam“ prvi je upotrebio Saint-Simon da označi naučni metod... (P. Edwards, Encycl. cf. phil.)

Pojam *e.* sveslov. γένη (ε-τη), ind. ev. osn. enemo - věmω. *z.* institucija ogledala. *t.* Objektivizacija mišljenja jeste pojam. On je oblik refleksije ličnosti: naspramnost. Kretanje pojma može se promatrati kao propadanje ličnosti: istorija stvara sebe reflektujući život u oblik - ειδως. Kada pojam potpuno dođe do sebe: zlo je ostvareno: istorija je svršena i ličnost je vratila svoje iskustvo sebi. Potrebno je još samo savladati konkretnu tehnologiju: voljom. *s.* ogledalo, amneza, Zapad. *p.* „Pojam sebe održava hraneci se ličnošću.“ (Vidići 8/80, Otkr. ogledala).

Političnost *e.* gr. πολιτική - ono što se tiče zajedničkog života. *z.* volja za život baš ovde i baš sada. *t.* Političnost treba razdvojiti od ideološkičnosti koja je njena naspramnost. Prava političnost je negacija ideološkičnosti. Bulgakov je političan, ali nije ideološkičan. Biti političan znači svedočiti protiv idola volje (Pilata) i idola života (Kajafa): postati ličnost i stati uz bok volje i života. Političnost je presudnost postojanja: način ličnosti. Svi tehnolozi su nepolitični: mlak. *s.* sila, delanje, marginalci. *p.* „Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Tako, budući mlak, i nijesi ni studen ni vruć, izbljuvajući te iz usta svojih.“ (ΑΠΟΚ. 17/20)

Postojanje *e.* svesl. σταγати *z.* bezuslovnost sada i tu. *t.* Za ličnost je presudno da čvrsto stoji, da bude politična, da pusti korenje baš tu i sada. Tehnološki aspekti (λόγος ili τέχνη) jesu bezmestni (ου-τόπος) i načelno ravnodušni prema mestu svoje bačenosti, bezuslovnosti ličnog zahteva za čvrstim stajanjem baš tu i baš sada. Stojanje i samo stajanje (kao savladanost svih vidova kretanja: um, rad) isto je što i po-stojanje. Ja postojim samo time što hoću sebe - baš tu i baš sada (ukinutost naspramnosti). Čovek tehnologije može da zna i ume sve, ali on nema silu da učini bilo šta. Ličnost može da ne zna i da ne ume ništa, ali ona može sve, pa i da zna i ume sve. *s.* sila, ljubav, odgovornost. *p.* „Ovde stojim i druge mi nema.“ (Luter, kada su dolazili da ga ubiju.)

Prikaze *e.* ind. ev. koren quog - pokazati se. *z.* refleksija ličnosti u mediju, maska. *t.* Čovek se u medijima različito prikazuje: za trajanja istorije on se jedino i prikazuje. Svaki medij ima svoje prikaze koje se menjaju u zavisnosti od različitih medijuma. Materija prikaza jeste kretanje. Dakle, ličnost da bi opstala u istoriji mora da se kreće: da neprekidno postaje drugo u odnosu na ono što je bila. U mediju je krajnje teško razlikovati sebe od svoje prikaze: biti Dečak: u konkretizovanoj tehnologiji to uopšte i nije moguće. *s.* amneza, naspramnost, imancija. *p.* „On oseća odbojnost prema Maski jer iza nje prepoznaje ništavilo.“ (Vidići 7/78, Pesn. i aps. znanje.)

Príroda e. sveslov. ραη od ind. ev. urodh-no + rasti. z. osnova učestvovanja. Príroda koja je u antici još uvek bila subjekt (osnova) događanja u Novom veku redukovana je na puki objektivitet. Ona je lišena života i svedena na oblik prema kome se, dakle, isključivo mora odnositi posredstvom tehnologije. U prirodi se više ne učestvuje, već se njoj biva posredovan: ona je naspramnost. Pre i posle istorije priroda nije reflektovana. Ona je neposredno tu. s. tu, telo, p. „Sve što je prirodno živi na račun smrti.“ (Heraklit).

Proleter e. lat. proles - potomak, dete. z. dete istorije. t. Proleter je dete tehnologije: proizvod podele rada: on i postoji samo u radu bez celine. Dakle, on je neposredni oblik konkretnog kretanja tehnologije. Ali stvarna beda proleterijata nije u materijalnoj, tehničkoj, već i u umskoj bedi: proleter postoji i u mišljenju bez celine. On mora da ukine tehnologiju da bi ostvario i ukinuo sebe. s. Dečak, prikaza. p. „Proleterijata nema domovinu, a čovečiji sin nema gde da položi glavu.“ (N. Brown, Love's body)

Prosvetiteljstvo z. potpuno zarobljena svetlost, uobličena istorija, konkretizovana tehnologija. t. Doba prosvetiteljstva je označeno delatnim gubitkom transcendencije (solisti ili enciklopedisti) i potpunom redukcijom stvarnosti na antropologiju: totalno zatvaranje u zidove konačnosti. Najbolji izraz prosvetiteljstva je Kant: tamnica sa nevidljivim zidovima. U Novom veku odricanje od transcendencije nužno je konkretizovalo tehnologiju. Junak istorije postaje mnoštvo koje samo sebe umnožava. s. amneza, imanencija, nauka. p. „Ali, do kraja prosvetljeni svet sija u znamenju trijumfalnog zla.“ (Horkheimer, Adorno - Dialektik der Aufklärung).

Psihoanaliza e. gr. ψυχή duša i ἀνάλυσις - razlaganje: rastvaranje duše. z. disperzija ličnosti. t. Konkretna tehnologija ličnosti: razlaganje i redukcija ličnosti na subjektivitet, a subjektiviteta na idole psihičkog života: super ego, ego i id: razum, Ja, nagon. Psihoanalizi je implicitan stav da je osnova ličnosti smrt, jer je postupak psihoanalize razlaganje života. s. inkvizicija, prosvetiteljstvo, pozitivizam. p. „Prilikom psihoterapije ne dešava se ništa sem razmene reči. Nove reči za stare, stilistička reformacija, renesansa.“ (N. Brown, Love's body).

Put e. (v. Iskustvo).

Rad e. st. slov. радити - brinuti se. z. oblikovanje, otelovljenje. t. Rad je ostvarena tehnika: stvaranje oblika rukom. On ostvaruje istoriju u telesnosti. Tehnologija se konkretno ostvaruje podelom rada. Kada u renesansi, a naročito u prosvetiteljstvu, rad gubi celinu, on iznutra biva potpuno posredovan u medijumu novca. Rad koji se raspao na elemente radnog procesa više nije rad već konkretizovana tehnologija. Tehnološki svet u kome rad ne pripada čoveku, već konkretnom tehnološkom poretku. Kada se tehnologija tu, rad je naspram. s. telo, mišljenje, p. „Kada se dela rada jednom potpuno uvede, ostaje veoma mali broj potreba koje čovek može podmiriti proizvodom vlastitog rada.“ (A. Smith, The wealth of nations).

Radost e. sveslov. ράδ (radovati se) - u-živati; gr. εὐχαίται - ljubim. z. oživljenost, ispunjenost. t. Radost je viđenje da se sve događa baš onako kako treba: raspoloženje s one strane optimizma i pesimizma. s. Bulgakov, vera. p. „Snaga je večna radost.“ (W. Blake, The prophet's books).

Razgovor e. onomat.: sveslov. osn. **гов** - bučiti. z. ospoljavanje, savirint. t. Razgovor je sama istorija: raz-laganje ličnosti u jeziku. Prvo treba biti ličnost, pa tek onda govoriti: - raz-lagati svoje iskustvo. Iskustvo je nužno ekstatičko: ono mora da se ospolji da bih mogao da ga vratim sebi, ali ne više kao znanje, već kao snagu po-stojanja. s. medij, kretanje, istorija. p. „Rastavljati svaki pojedini pojam od svega znači najpotpunije iščezavanje svih razgovora.“ (Ματων Σοφιστης)

Razum raz-um - razdvajanje uma (v. um) z. raz-likovanje. t. Način snalaženja među oblicima. Imati razum znači videti različitost oblika. Ono što razum ne može to je da vidi jedinstvo oblika: to je um, a ono što um ne može to je: da pozove oblike da iščeznu: to je volja, a volja može sve. s. analiza, Vergilije, antropologija, inkvizicija. p. „Bedni razume, tvoja pobeda - tvoj poraz.“ (Demokrit).

Rat st. slov. **ратъ** - boj (od biti) z. poricanje t. Beskonačno kretanje koje stalno poriče. Objektivizacija rata je kraj ličnosti, ali ličnost mora da prođe iskustvo rata da bi došla do sebe. s. istorija, put, ratnik. p. „Rat je otac svemu.“ (Heraklit).

Ratnik e. v. rat z. nepokolebljivost, istorijski privid ličnosti. t. Najbolji način kretanja kroz medije: delatni apsolut. Oblik koji najsakše savladuje druge oblike. s. Odisej, atom. p. „A rat vaspitava za slobodu. Pa šta je onda sloboda? Da čovek ima volju za sopstvenu odgovornost.“ (F. Nietzsche, Goetze.)

Revolucija e. n. lat. **revolutio** - okret. z. mena. t. Revolucija je kretanje nasilja u preoblikovanju medija. Revoluciju izvode varvari. s. Zapad, imanencija, varvari. p. „Lenjin se borio protiv lika, suprotstavljao mu se, nije hteo da bude ogledalo ideje, ili da bude odražen u materiji.“ (K. Mal. Cbem kao neodf.).

Relativnost e. lat. **relativus** - odnosan z. neodlučnost. t. Relativnost je prisutna kada je apsolut ostvaren. Ona je nemoc duha. Haotično kretanje u mediju. Slabost da se oblici ujedine. Njihova raspršenost. Raspad celine: ništa je tu, a svet je naspram. s. Helenizam, novi vek, nauka. p. „Danas naša kultura više nema apsolutne istine.“ (Vidici 8180, Istina i nasilje).

Renesansa zlikovanje, ponavljanje. t. Ime renesanse je humanizam i ona je najveća istorijska kriza ličnosti. XV vek se neposredno nastavio, zaboravljajući ono što je bilo, na grčko iskustvo tehnologije. Pojavili su se ponovo slikari i filozofi. Sasvim je prirodno to što je čovek renesanse pre svega slikar. On slika sliku. Potpuno naslikana slika je potpuno ostvarena tehnologija. s. amneza, mašina, Dekart. p. „Šta vredi istraživati renesansu, nikad niko nije dokazao da je ona postojala...“ (L. Thorndike, Jour. of hist. of ideas, Jan. 43.)

ablasti e. slov. **блѣзан** - mamljenje od **блѣдо** (za-bluditi) - grešiti z. ostvareno i emancipovano kretanje. t. Empirijski tehnološki oblici koji više ne proizvode kretanje, već se sami kreću: animirana tehnologija. Najveća sablast je automobil (samokretac) koji je čisto otelovljenje kretanja. Automobil je ne samo animirana tehnologija, već i projekcija duše tehnologa. On je simbolično predstavljen Frankensteinom. s. napredak, nauka, Frankenstein. p. „... jer je to već tako na mađioničarski način središeno na ovom belom svetu, da ma koliko on jurio, on se uvek fatalistički nalazi na jednoj te istoj raskrsnici.“ (M. Буиѣков, Белая Тварь.)

San - praslov. съп-ати - ύπνος, somninus - zaslepljenost. z. projekcija. t. Snovi su objektivni, ali ne postoje. Njih nema izvan ogledala. Oni su prividni susret života i smrti. Konkretni oblici snova su poruke. s. medij, naspramnost, put. p. „Noću, kada mu se ugasi očni vid, čovek ipak dodiruje svetlost.“ (Heraklit).

Sat - ind. ev. kor. quei | quei - gledati. z. organizator, opijum za mase. t. Kretanje se u renesansi supstancijalizovalo kao sat. Sat je medijum, paradigmatična mašina u kojoj je dat sav mogući razvoj mašina. On je poluga za proizvodnju vremena, za njegovo stvaranje naspram. Ličnost ne učestvuje u tom vremenu jer ono nije tu: sat je institucija vremena. On je i napravljen zbog potrebe jedne od prvih institucija - manastira. Iskustvo sata je lagano kolektivno umiranje, stalno odmicanje od početka, trajanje po sebi. Stoga sata nema dok je ličnost prisutna, dok joj se ne oduzme živa sloboda i ne ponudi u tehnologiji: kao x umska, ekonomska i umetnička sloboda: kao institucija mišljenja, praktičnog i estetskog delovanja. s. inkvizicija, napredak, sablast. p. „Apstraktno vreme postalo je novi medij egzistencije. Ono sada regulira i same organske funkcije: čovek jede ne onda kada je gladan, već kada ga ponuka sat; čovek ide na spavanje ne onda kada je umoran, već kada to odobri sat.“ (Vidici 516, -80, Tiranida sata)

Svest - st. slov. ведеши - glas, fama. preved. od gr. συνείδησις lat. conscientia. z. budnost, pažnja, neučestvovanje. t. Svest je budnost za oblike. Ona je spremnost za beskonačno kretanje: Svest je ukinuta u volji: ličnost nema svest jer je potpuno osveščena (svest je u njoj ostvarena i ukinuta). Ličnost je kao Edip koji tek kada je oslepljen vidi. s. mišljenje, jasnost, um. p. „Sve što vidim jeste zaokružena projekcija koju sam izmislio samo da bih umro.“ (Vidici 7180, Priče u nestajanju).

Svet - praslov. сътъ - razdaniti se, svanuti. z. sa-držati. t. Svet nije zbir svojih medija, niti bilo kakva objektivnost, već jedinstvenost (ljubav) koja sa-drži ličnost. Svet ne leži na istoriji niti na objektivnosti, već na ličnosti. Svet leži van svih oblika: on je život. Kraj istorije, slom ogledala, stoga je otkrovenje sveta. Istorija je oblik sveta, ne svet sam: ona je istina sveta, ne svet sam: lepota sveta, ne svet sam. Tehnologija je suprotnost stvaranju: re-kreiranje sveta kao oblika. s. po-stojanje, ličnost, lice. p. „Svet je za čoveka dvojak zbog njegovog dvojakog stava.“ (M. Buber, Ich und Du)

Svetlost - v. svet. z. cvetanje (inflorescentia). t. Reflektovana svetlost jeste oblik. Kada ličnost stane neposredno spram svetlosti, ona ništa ne vidi. Za viđenje je neophodno ogledalo: smanjenje intenziteta svetla i njegovo zarobljavanje u oblik. Da bi se došlo do svetla (da bi se oslepelo: postalo ličnost) potrebno je razoriti sve oblike. s. objava, volja, ličnost. p. „Peća je dotrčao do dijamantske kugle, i zadihavši se od radosnog smeha, uhvatio je rukama. Kugla je oblila Pečku blistavim varnicama. To je ceo san Pečke.“ (M. Dujakov, Ber. ibap.)

Senke - sveslov. сень - hladno. z. zavodljivost, neuhvatljivost. t. Suprotnost vrelini. Senka je sve ono što nema telo: pojam, Dečak, tehnolog. Telo se gubi u medijumu: prirodna tela u nauci, ličnost u instituciji, život u tehnologiji; a vraća se razaranjem medija. s. Dečaci, Kant, proleter. p. „Čovek i senka su koračali od ognjenog bljeska oklopnog želuca do tamnog zida prvog borbenog sanduka, do mesta na kome se crneo natpis: Oklopni voz Proleter.“ (M. Dujak. Ber. ibap.)

Set - Idol svetla: đavo, razum: jahač apokalipse. Sluga svog oca. Lobanja ili maska. s. zlo, istorija, dobro. p. „Pojavljivao se nepoznati, nepojmljivi konjanik u plaštu i navaljivao na čoveka.“ (M. Dujak. Ber. ibap.)

Sila ind. ev. sei - u radu rukom is-pružiti, napeti, snaga. Taj koren se nalazi i u reči se-me z. živ, voljan t. Samo ličnost može biti silna. Ona je jaka da učini sve što hoće, bez obzira na zakon i oblike. Ona svoju silu i ostvaruje time što razbija oblike. Njena snaga leži u njenoj volji za život s. političnost, postojanje, dodir p. „Snaga je jedini život i iz tela je; a Um je međa ili spoljna granica snage.” (W. Blake, Songs of inn).

Sistem gr. σύστημα - celina sastavljena od delova i članova z. mrženja, organizacija. Razlaganje ljubavi. Tehnološko jedinstvo: prividna celina. Istorija se završava kao sistem: nauka i konkretna tehnologija su uvek sistematične s. analiza, inkvizicija, prosvetiteljstvo. p. „U nauki istine su grupisane u sistem.” (G. Bachelard, Rational. appl.)

Sloboda praslov. съоьъ - svoj, nezavistan z. teret, oba-veza t. Ličnost koja savladava oblike. Po-stojanje umesto in-sistiranja. Snaga da se zbog hleba ne lišava odgovornosti s. vera, odgovornost, rat. p. „Istina o slobodi nije izreciva. (ako iskaziva je samo ideja prinude.” (Никонау Дегуиселъ Мисокогорије Дримоу)

Smrt st. slov. мьрѣтн (sa istim sufiksom kao u inf. živeti) - su-stajati z. beskonačno kretanje, lavirint t. Smrt je zarobljenost ličnosti u obliku. Ličnost tako nikada ne dolazi do sebe, već je neprekidno posredovana, stalno se kreće odlazeći sve više... potpuna naspramnost je i konačna smrt. Ličnost je tu sasvim izgubila sebe u ogledalu. Zato je smrt vlasnik oblika s. ogledalo, istorija, idol. p. „Avaj! Onaj koji je savlađivao najstrmije visove estetike i uranjao u najmanje istražene ponore ljudskog uma, onaj koji je u toku jednog života nalik na olisju bez trenutka smirenja, ... umro je za nekoliko časova u bolničkoj postelji - kakve li sudbine!” (E. A. Poe, The Devil of Pervers.)

Sokrat t. Ubio se od dokazivanja s. prosvetiteljstvo, ideologija, odricanje p. „Samo je smrt-ovde lekar... Sam Sokrat beše samo dugo bolestan.” (Πλατωνος Φαιδων)

Stanovanje sveslov. стан - stati, konak z. zaštićenost t. Stanovanje se pokazuje kao problem samo u istoriji. Što se više ogleda, čovek manje zna gde mu je stan. Na kraju istorije stanovanje postaje i konkretan problem: prosto nema dovoljno stanova za sve. Beskucićnici se množe sve dok ne sruše Vavilonsku kulu. Tehnolog stanuje u instituciji, a ličnost u volji: ona je živa s. iskustvo, vera, odgovornost p. „Tako se mi nalazimo u čudnoj situaciji da istovremeno imamo i previše i premalo tehnologije, jer naši gradovi su prekriveni različitim i uznemirujuće velikim zgradama za stanovanje, a sa druge strane ne možemo da obezbedimo stan svima kojima je potreban.” (Student, s/81, Izvrnute piramide i druga čuda).

Stvaranje praslov. творити - činiti z. čin t. Stvaranje je ono što prethodi tehnologiji i u čemu je ona ukinuta. Tehnologija samo prividno stvara: ona stvara privid: oblikuje, udva-ja svet. Tehnologija je analiza stvaranja. Stvaranje je neponovljivo i neuništivo. Samo volja može da stvara sve-t kao jedinstvo koje sadrži život i ličnost s. volja, dodir, život p. „Ali stvaranje je proizvodnja stvari u njihovoj potpunoj supstancijalnosti.” (J. Aquinas, Summa).

Strast sveslov. страст - stradati z. trpljenje, glad t. Strast je beskonačno kretanje. Ličnost u strasti trpi i iščezava. Istorija ljudi je konkretna strast i i-zazvana je tehnologijom. To znači: opsesija naspramnošću da bi se opstalo. Kolumbo je morao da otkrije Ameriku da se Evropi ne bi desilo isto što i Atlantidi s. Zapad, strah, napredak p. „I ako interes nazovemo strašću... onda moramo uopšte reći da na svetu nije učinjeno ništa veliko bez strasti.” (Hegel, Rechphilf.)

Strah hipokoristik od strast (v.) z. nevolja, neodličenost t. Pretvaranje ličnosti u baš onaj lik koji je uzrok ili izvor njenog straha. Prema promeni straha ličnost menja likove. Sam strah je skamenjeni oblik (Sfinga) s. lik, amneza, smrt p. „Tada se poče kleti i preklinjati da ne zna tog čovjeka. I odmah zapjeva pijetao.” (Κατα Ματθαίον).

Strašilo (v. strah) z zastrašitelj, čuvar. **t.** Strašilo je krst poboden u zemlju kome je navučena neka maska koja zastrašuje. Vrane ne znaju da je ispod maske krst; na taj način strašila čuvaju vinograde, polja, vrtove, naselja, zemlje, društva i institucije. **s.** idol, inkvizicija, prikaža. **p.** „Današnja strašila po poljima, obučena u dronjske i sa metlom u ruci, nisu ništa drugo nego negdašnji božanski čuvari.“ (B. Čajkanović, Mut u per. u cpda).

Subjekt lat. subiectum - podmet. **z.** nosivost, skrivenost. **t.** Ono što podnosi oblike. Subjekt se iskazuje kao nosivost naspramnosti. Što je veća težina objektivnosti koju subjekt podnosi, to on više izaziva. U antici subjekt (φυσικ) ima najveću nosivost. Stoga je filozofija jedino moguća u antici, a kasnije se nužno pojavljuje jedino kao nauka. U Novom veku subjekt je potpuno pounutarnjen. Postao je slabašno Ja na koje je naslonjena nepodnosiva objektivnost prirode: svenkupna spoljašnost. U konkretizovanoj tehnologiji subjekt potpuno nestaje. Nema više ničega što nosi kretanje. **s.** Zapad, um. **p.** „Subjekt je ono što sve drugo potvrđuje, a što samo nije potvrđeno ni jedinom drugom stvari.“ (Arist. Metaphysic).

Sudbina v. slovo. εοδα - zavezivanje, **z.** sud. **t.** Sve ima svoju sudbinu, a zajednička sudbina je različita od svake posebne sudbine. Posebna sudbina je upućenost na nešto drugo: istorija je sudbina kretanja, tehnologija je sudbina istorije, Zapad je sudbina Istoka. Zajednička sudbina, pak, je ukinutost svake posebne sudbine. Ona je sudbina. Ličnost nema sudbinu: ona je ostvarena sudbina. **s.** istorija, kretanje, Zapad. **p.** „Mi se sudbini moramo odlučno suprotstaviti kao što joj se u određenom trenutku moramo podložiti.“ (D. Bohhoeffen Wid. und Erg.).

Sfinga v. slovo. φιλ - skamenjenost (ματ.). **z.** čuvar, skamenjeno kretanje. **t.** Materija mudrosti: kamen. Sfinga ima samo iskustvo smrti, a ne života. Shvaćeno kretanje je njena smrt. Ona je zagonetka koju ne treba rešavati već ukinuti. Edip je Sfingu ubio znanjem i time ostvarivši nesrećnu svest pripremio istoriju. Zato je i morao da oslepi sebe jer je ubivši Sfingu postao žrtva istorije: Homer. **s.** mudrost, Istok, smrt. **p.** „Edip je dao tačan odgovor. Čovek, odgovorio je on... Na to se Sfinga mrtva stropošta u podnožje planine.“ (R. Graves, The Greek myths).

Telo v. prasl. τῆλο - od lot. tēls - oblik. **z.** voljenost. **t.** Povratiti se u istoriji znači povratiti svoje telo: ne menjati ga više samo za hleb, za instituciju: roditelje, školu, fabriku. Ne posedovati svoje telo, biti Dečak, znači posedovati ga samo po roditeljima, fabrici, školi. Dok je institucija uslov održanja tela, ne možemo da stojimo, već samo da se ogledamo spram institucije življenja: spram tehnologije. Ličnost mora da ostvari i ukine telo: da gospodari njime. Ukinuto a neostvareno telo (Istok) isto je što i smrt. **s.** patnja, odgovornost, tu. **p.** „Beskrajna razdaljina od tela do duha predstavlja mnogo beskrajniju razliku između ljubavi i duha...“ (Pascal, Pensées).

Tehnika v. gr. τέχνη - osnov pro-iz-vođenja. **z.** reflektovani osnov. **t.** Tehnika je unutarnji osnov refleksije i ostvaruje se kroz rad. Ona je osnov kretanja koje se naspram objektivizuje kao telo (εἶδος). Telo je po tehnici uobličeno, ali je po njoj i mrtvo jer je ona refleksija volje. Tehnika je isto što i um (νοος). Njihova razlika postoji samo u istoriji: ta razlika i stvara istoriju: tehnologiju. Njihov identitet je i kraj istorije: reč koja je telo. Ako se osnov tehnolo-gososa razbije, pojavljuje se život. **s.** um, Amondilana, ogledalo. **p.** „Tehnika jeste moć koja prirodu pretvori u istoriju.“ (K. Axelos, Ein. in ein Kunstiges Den.).

Tehnolog e. v. tehnologija z. hijerarhijski majmun, funkcioner, filozof. t. U instituciji nema ličnosti, već samo tehnologa: ljudi koji su se poistovetili sa svojim medijskim oblikom. Ti ljudi nisu živi jer su dušu prodali Velikom inkvizitoru. Njihov svet je institucija: Vavilonska kula čija je granica sloboda. Tehnologu je potreban varvarin koji bi ga ubio i time mu dao život. s. Vavilon, inkvizicija, imanencija. p. „Kako se brzo veru ti hitri majmunu.“ (F. Nietzsche, Zaratus.)

Tehnologija z. gr. τέχνη - osnov oblika kao rada, i λόγος - osnov oblika kao mišljenja. z. božanstvena komedija. t. Tehnologija je proizvodnja oblika: umskih oblika (λόγος) mišljenjem, a tehničkih oblika (τέχνη) radom; tehnologija proizvodi i istinu i lepotu. Ona je način na koji se kretanje pretvara u oblik, što i treba nazvati istorijom: otvaranjem mnoštva medija za Zenonov put. Tehno+logija je ukinuta u živom identitetu ostvarenog logosa (reč) i ostvarene tehnike. (telo) - Hrist. Potpuno ostvarenje tehnologije dato je u identitetu uma, istorije i rada (Hegel, Marx): tada se ona nužno konkretizuje. Njeno konkretizovanje u predmetnom svetu dovršava Zapadnu istoriju kao raspadanje: udvajanje. Udvojeni svet biva razbijen kada je volja tu. Tehnologija se delatno ostvaruje kao univerzalni posrednik, analiza ličnosti i života, svake čvrstine za postojanje, kao lagano klizanje u ništa, kao stvaranje naspramnog sveta, ogledala koje je isto (istinito), ali nije živo. Tehnologija je sve ono što nije ličnost. s. ogledalo, istorija, Zapad. p. „Jubljenje sveta može se nazvati tehnologijom.“ (Vidici 5-6/80, Tehn. ili kraj nauke).

Tehnologija života z. funkcionisanje, s-laganje. t. Redukcija života na oblik. Analiza ličnosti u mediju na različite oblike. Život se redukuje na instituciju: život u mišljenju-na posjam, život u radu-na lepotu ili norac. Projekat Škerović (Vidici 3/80) pokazuje konkretnu tehnologiju kao neposredno razlaganje života, njegovo onaspramljavanje. U tom broju Vidika-Škeroviću je štampana pesma (mišljenje), štampan je njegov oblik (telo), a na ploči je odštampan njegov glas (reč). U konkretnoj tehnologiji časopisa Škerović je analizovan, stavšjen potpuno naspram, potpuno isti i adekvatan stvarnom Škeroviću. Jedino što nije živ. Tehnologija je istina, ali ona nije život. s. analiza, amneza, inkvizicija. p. „Ne postoji nikakva stvarna telefonska veza sa zamkom, nikakva centrala koja sprovodi naše pozive...“ (F. Kafka, Das Schloss.).

Tehnološki um z. obmana. t. Tehnološki um smatra da je sve bliži stvarnosti ukoliko više i preciznije umnožava (deli) oblike. Njegova logika je da će sve suptilnijom organizacijom oblika konačno doći do samog postojanja. Lukavstvo tehnološkog uma je da umnožavanje i oposredovanje, objektivnost, klizanje u ništa prikazuje kao ispunjavanje postojanjem. s. institucija, nauka, napredak. p. „U tehnološkoj optici što je veći broj posrednika između mene i stvarnosti to je reč o većoj stvarnosti.“ (Vidici 5-6/80, Tehn. ili kraj nauke).

Transcendencija lat. transcendō - izići. z. razbijeno ogledalo. t. Transcendencija se ne može reflektovati. Mogu se reflektovati samo konačne stvari. Uvek se može ostvariti dovoljno veliko, ali ne i beskrajno veliko ogledalo. (Tehnologija je konačnost: ona se konkretizuje u periodu imanencije). Zato je transcendencija suprotna refleksiji. Transcendencija je izlaz. s. tu, volja, dodir. p. „I koji čuje neka govori: dodir.“ (Αποκαλ. Ιωανν).

Troja z. seme. t. tvrđava istorije. Njenim padom otpočelo je kretanje na Zapad. Uzrok tog kretanja je Idoš koji je oslobođen mudročiu: to je pripremlilo refleksiju: sve naspramnije odlaženje - do Meseća. Troja je poslednja Sfinga. s. Istok, Sfinga, p. „Rušenje Ilijske tvrđave značilo je da je privid slobodan da krene.“ (Vidici 8/80, Otkr. ogled.).

Tu e. od kor. pok. zamenice τὴ pravi se praslov. pril. mesta za mirovanje - tu. z. bezuslovnost, odrešenost. t. Biti tu znači ne biti ni u čemu drugome, ni u kakvoj naspramnosti. Ne biti tu znači biti

obuzet kretanjem u nekom medijju. Tek kada razbijem ogledalo prestajem da odlazim naspram i počinjem da postojim baš tu: prestajem da budem tehnolog i postajem ličnost. Samo je život tu, (tehnologija ili istorija je naspram): zadobicu ga tek voljom da budem tu. **s.** dođir, radost, život. **p.** „Treba još kupovati kuće, polja i vinograde u toj zemlji.“ (Jeremija).

Tumor **e.** lat. tumor, pril. tumorosus - naduvan (engl. -inflated). **z.** samovolja, beskra-
jno umnožavanje. **t.** Tumor je konkretna tehnološka bolest. Bolest samovoljnog, bezuzročnog
umnožavanja. Tumor principijelno nema svoj uzrok: on je objektivn, ali nepostojeći: rast =
varanje tela u sve većem broju posrednika: nemoc tela da sebe zadrži kao celinu. Tehnologija
tela: smrt. Tumor se može pobediti samo voljom, zato je on i bolest tehnologa, a ne ličnosti. **s.** po-
zitivizam, Varison, nauka. **p.** „Kod pojedinog radijum B-atoma ne možemo navesti nikakav
uzrok zašto se raspada upravo sada, a ne ranije ili docnije, zašto upravo u ovom pravcu, a ne u
nekom drugom. I mi smo iz mnogih razloga ubeđeni da takvog razloga i nema.“ (W. Heisen-
berg, Ganze und Teil).

U **m** esveslov. ум balt. usp. list, lit. ammuo - secanje. **z.** reflektovani
osnov. **t.** Um je osnov refleksije i ostvaruje se kroz mišljenje. On je osnov
kretanja koje se naspram objektivizuje kao pojām (εἶδος). Um je is-
to što i tehnika. Njihova razlika postoji samo u istoriji: ta razlika i
stvara istoriju: tehnologiju. Njihov identitet je i kraj istorije. Ako
se osnov tehnološosa razbije, pojavljuje se ličnost. **s.** tehnika, =
Amondilana, zlo. **p.** „Sve saznanje uma dobija se ili iz pojmovala
ili iz konstrukcije pojmovala; prvo se zove filozofsko, a drugo mate-
matičko.“ (Kant, Reinen vern.)

Umetnost **e.** (v. um) **z.** veštastvo, granica zla. **t.** Umetnost je podražavanje tehnike: poku-
šaj da se Ja postavi kao osnov tehnike. Umetnost stvara oblik koji je dat kao telo, ali koji ni-
je živ. Ona nije rad, već njegova zamena: refleksija refleksije. Umetnost je potrebna tehnolozi-
ma i njihovom naspramnom svetu. **s.** filozofija, renesansa, Mesec. **p.** „Moderno mišljenje vidi u-
metničko delo u jasnoj suprotnosti prema prostom ručnom radu.“ (R. Assunto, Die Th. des Schön-
nen im Mittel).

Filozofija **e.** gr. φιλοσοφία - ljubav za mudrost. **z.** usamljenost, shi-
zofrenija. **t.** Podražavanje uma: pokušaj da se Ja postavi kao osnov miš-
ljenja. Filozofija nije mišljenje, već njegova zamena: refleksija refleksije.
Ona je potrebna samo tehnoloziima i njihovom naspramnom
svetu. **s.** umetnost, igra, duh. **p.** „Φιλοσοφία određuje i najunutar-
niji osnovne crte naše zapadnoevropske istorije.“ (M. Heidegger, Was
ist das Phil.)

Fiore, Giocchino, da **t.** On je najjasnije video. Njegova
„Knjiga slikova“ otkrivena je tek 1937. g.

Frankenstajn **e.** animirani oblik, samovolja. **t.** Mit, java i san ostvarene tehnologije: nije
na konačnost. Otelosfjeni i ustolčeni razum. Razaranje svake čvrstine na kojoj se može postojati. Os-
veta i propadanje. **s.** mašina, nauka, inkvizicija. **p.** „Ali nema sumnje da sumnjičavost u pogledu
tehnologije postaje toliko rasirena da dominantan mit našeg vremena može lako da postane
i onaj o čudovištu doktora Frankenstajna.“ (Vidici 5-6/80, šta je tehnologija.)

Hegel t. Hegel je oblik koji se otkrio kao istorija: ogledalo. Njegova apologija ogledala jeste summa istorije: potpuna naspramnost. Put se dalje dovršava u tri pravca: Kjerkegor (volja), Niče (ličnost), i Marks (život), ali kao konkretna tehnologija. s. Vergilije, ogledalo, istorija. p., Hegel doduše zastavlja povijest oko 1830. kao događanje, ali ne kao pribranu." (E. Bloch, Sub. - objekt).

Helenizam t. Vreme kada kohezija grčkog sveta počinje da slabí. Zajedništvo života grčkog polisa se rastvara i pojedinac se oseca upućenim na sebe. Ideal postaje povučeni život (gledaj svoja posla) u čemu unutrašnje rasulo starog društva nalazi svoj pravi izraz. Taj život ostvaren je u idealu mudraca: mudrost (ili moderno rečeno ideologija) postala je osnovnim načinom prividnog kretanja u svetu. Mišljenje se vraća već preživljenom iskustvu mudrosti jer više nema snagu oblikovanja: zašto cvetaju učenost i izgrađivanje specijalnih nauka. Mudrost postaje naknada za religiozno verovanje koje je izgubilo svoj živi oslonac. Ali takva zamena izazvala je u ljudima, usred sveg sjaja Rimskog carstva, duboko unutarne osećanje nezadovoljstva, jer im nije davala ni unutrašnju vrednost ni spoljnu sreću. Postalo je jasno da mudrost ne može da uspostavi volju za život. Hegesija (solist - ideolog) je u Aleksandriji svojim govorom poveo u smrt samoubistvom stotine ljudi. Tako je u uskomešane mase, naspre u Aleksandriji, prodrila bujica religioznih predstava sa Istoka, sa svojim dežja vu predmudrosnim, mitskim sadržajem. Bilo je to vreme pred objavu s. Novi vek, prosvetiteljstvo, enciklopedija.

Hleb e. sveslov. κρῆμα - lomiti - živeti znači kršiti hrana života ili smrti. t. Tehnologija je i usamljeno kretanje i samoživo hranjenje. Hleb za mene je tehnološko pitanje: hleb za bližnjega je isključivo pitanje volje i života, ali do njega ne dorastaju Dečaci. Dečak živi od hleba za sebe (kretanje u mediju), a ličnost od hleba za drugog (postojanje). Kada zbog svog života voljno svoj hleb dam drugome, savladao sam velikog inkvizitora. s. telo, delovanje, odgovornost. p., "A on odgovori i reče: pisano je: ne živi čovek o samom hlsjebu..." (Kata Maddalov).

Hoke eg. horus - bog neposrednosti života, gr. ὄραω - viđenje. oko. z. zaštitnik. t. Onaj koji vidi sve i osnov je viđenja. Koliko se on pokaže čoveku, toliko čovek može da vidi. Kada ne vidi njega samog, čovek vidi samo njegovo carstvo: senke, kopije i prikaze. s. transcendencija, tu, dodir. p., "I reče mi ptica Hok raširenih krila... ovaj muzika za tebe i svet ovaj Grís Akropolis i ovaj nebo Mezoterno..." (Vidici 3/80, Poklon).

Homer t. Istorija počinje sa Homerom. Slepí starac, rapsod Homer, je pojava istorije: njena predstava i njeno oličenje. O Homeru se ništa ne zna: niti da je rođen niti da je umro. On nema prošlost jer je početak i nema ličnost jer je oblik. s. Dekart, đavo. p., "Čak je, slepi starac, i opisao Jeleninu neobičnu lepotu..." (Vidici 8/80, Otkr. ogled.)

Hrist t. On je ukinuto kretanje: sjedinjenost λογος (reč) i τέχνη (telo). On svojom ličnošću zastupa život kod volje i volju kod života. On je i savladana tehnologija (istorija) jer je napetost tehne-sogos razrešena u ličnosti. s. lice, duša, ličnost. p., "I vidjevši ga učenici po moru gđje ide spoplašise se govoreći: to je utvara; i od straha povikaše." (Kata Maddalov).

Humanost lat. humanum - smrtnost. z. apoteza istorije. t. Uznesena amneza ličnosti: njena redukcija na samovolju i samoživost. Idol ljubavi. s. prosvetiteljstvo, ideologija, imanencija. p., "Ako je istina da moramo, da li je istina da umemo?" (Vidici, 5-6/80, O Taži).

EGIPTSKI PISANJE (1000 P.N.E.)	GRČKI PISANJE (500 P.N.E.)	HEBREJSKI PISANJE (1000 P.N.E.)	PREĐAVKA	NUKARTELO P (2000 P.N.E.)	PERZIJSKI PISANJE (500 P.N.E.)	ARABSKI PISANJE (100 P.N.E.)	ARMENSKI PISANJE (400 P.N.E.)	HEBREJSKI PISANJE (200 P.N.E.)	HEBREJSKI NAZIV	HEBREJSKI NAZIV (700 P.N.E.)	HEBREJSKI NAZIV (500 P.N.E.)	GRČKI NAZIV	ROMANJSKI NAZIV
			VO						ALEF	א		ALFA	A
			KUĆA						BET	ב		BETA	B
			PALICA						GIMEL	ג		GAMA	G
			VRATA						DALET	ד		DELTA	D
			ČOVEK SA DIGNUTIM RUKAMA						HE	ה		EPSILON	E
			PODUPIRAČ						VAV	ו		DIGAMA	FY
			ORUŽJE?						ZAYIN	ז		DZETA	Z
			UPLETEN KANAP						HET	ח		ETA	H
									TET	ט		THETA	
			DLAN						JOD	י		JOTA	I
									KAP	כ		KAPA	K
			ŠTAP						LAMED	ל		LAMBDA	L
			VODA						MEM	מ		MI	M
			ZMIJA						NUN	נ		NI	N
			RIBA						SAMEK	ס		KSI	
			OKO						AJIN	ע		OMIKRON	O
			USTA						PE	פ		PI	P
			ŠKAKAVAC						SADE	ס		(SAN)	
			MAJMUN?						KOP	ק		KOPA	Q
			GLAVA						REŠ	ר		RO	R
			(PAPIRUS)						ŠIN	ש		SIGMA	S
			KRST						TAU	ת		TAU	T

